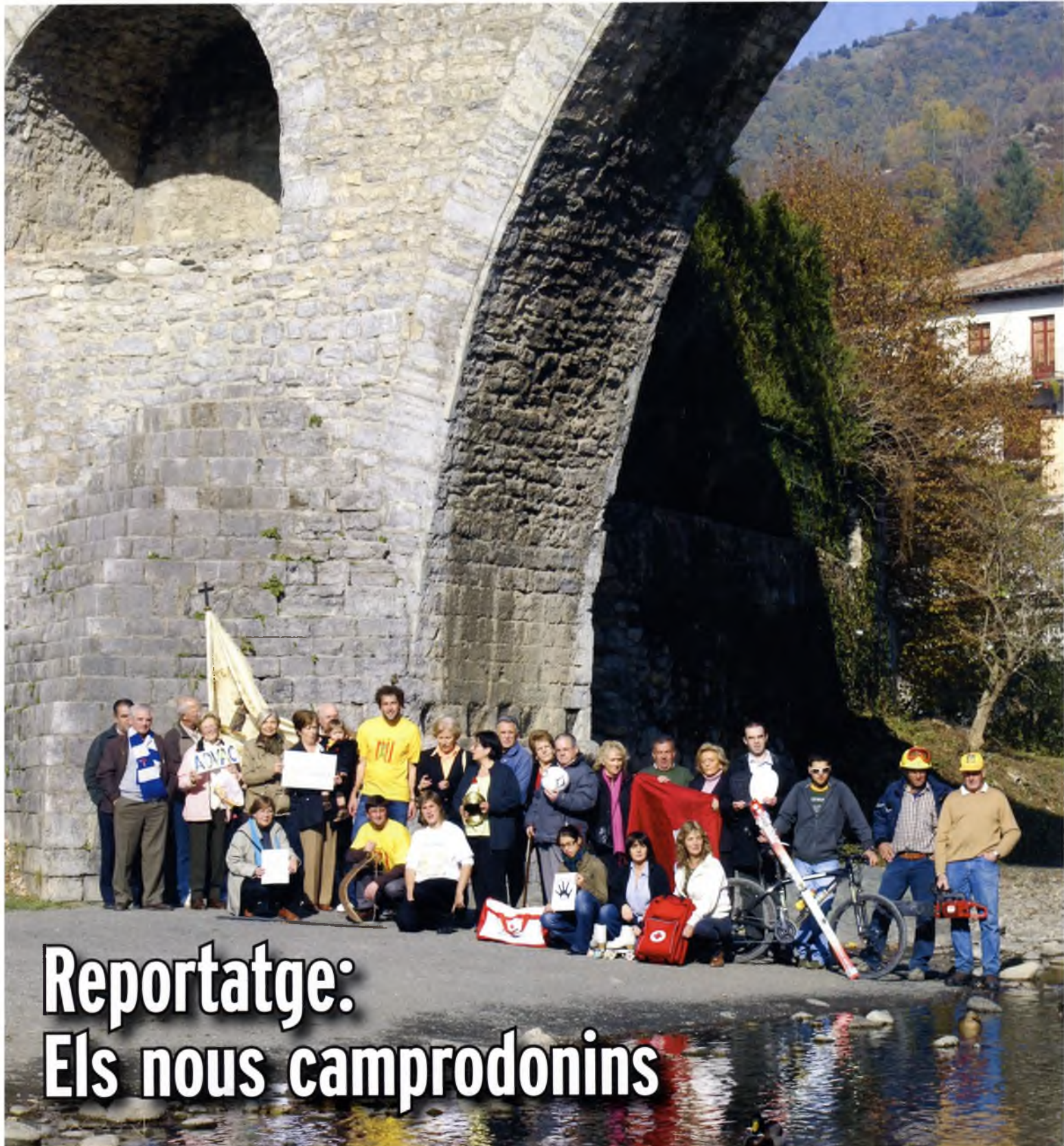

CampRodó

Vall de Camprodon

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon
Tardor 2007 - 2a època - núm. 20 - 3 €

**Reportatge:
Els nous camprodonins**

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S L

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS SL

Per a préstecs, els bancs i caixes

Per a declaracions de renda, els gestors

Per a assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per a cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, per això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 16

Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRODON

Les entitats de Camprodon

La foto de la portada s'ha fet així:

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon amb la col·laboració
de la Diputació de Girona

Diputació de Girona

Novembre 2007, 2ª època, n. 20
Revista quadrimestral - 3 €

Aquesta publicació està realitzada
des de l'àrea de Comunicació de
l'Ajuntament de Camprodon i amb la
col·laboració de:

Manel Pujol, Joan Solà, Joan Vila,
Oriol Molas, i la Fundació Televall, a
la redacció.

Marià Anglada i Miquel Marcé, a la
correcció.

Boi, foto Coma i Sònia Aparicio, a la
fotografia.

Producció Gràfica: Cevagraf, SCCL
Tel. 972 74 00 41

La foto de la portada ha estat realitzada gràcies a la col·laboració dels diferents representants de les entitats Camprodonines. Agraïm amb aquest escrit la participació i la bona voluntat de tothom per sortir-hi, fins i tot d'aquells que no hi ha pogut sortir i han excusat la seva presència. Lligar-ho per ser-hi tots era difícil, diuen que el que compta és la intenció, i de ser-hi tothom hi volia ser, així doncs, sincerament gràcies a TOTS!!!

La direcció de la revista *Camp Rodó* no es fa responsable de les opinions dels seus redactors i/o col·laboradors.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquesta revista, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió a qualsevol forma o per qualsevol mitjà, sigui aquest electrònic, mecànic, per fotocòpia o per altres mitjans, sense el permís previ i per escrit dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

Eleccions Municipals i composició de l'Ajuntament

Cartipàs Municipal 2007

Nom Regidor

Àrea

PSC - Independents per Camprodon

ESTEVE PUJOL (Alcalde)

Règim Interior
Governació
Habitatge
Treball
Música

JOSEP JUNCÀ (Primer tinent alcalde)

Presidència
Comunicació
Noves tecnologies

JOAN GUILLAUMES

Urbanisme
Obres i manteniment
Serveis municipals
Desenvolupament rural

MARTÍ PUJOL

Serveis socials
Geriàtric
Estètica
Qualitat de vida
Patrimoni

MARC NAVARRO

Educació
Cultura i festes
Promoció econòmica
(Turisme, Comerç i
Indústria)

MIQUEL SALA

Esports,
Joventut
Salut
Medi ambient

LOURDES PUIGMAL

Hisenda
Dona
Solidaritat

CIU

DANIEL BIRBA

Regidor

XAVIER SALA

Regidor

NÚRIA MAS

Regidora

ERC

XAVIER COLLBONI

Regidor

Portaveus, Representants i Comissions

Junta de portaveus

Josep Juncà
Daniel Birba
Xavier Collboni

Representants Intermunicipals de la
Mancomunitat de la Vall de Camprodon

Esteve Pujol
Miquel Sala

Regidors membres del Consell Comarcal del Ripollès

Marc Navarro
Daniel Birba

Representants municipals del Patronat de l'Hospital

Esteve Pujol
Martí Pujol
Josep Juncà
Xavier Sala
Xavier Collboni

Remodelació del Geriàtric.

El cost de les obres de remodelació del Geriàtric Municipal estan finançades al 100%. L'obra que puja a 1,8 milions d'euros compta amb una subvenció de 982.800 euros provinent del Departament de Benestar i Família, i la resta d'inversió es finançarà amb els diners de la venda de l'edifici La Parra mitjançant subhasta, per 905.000 euros. Amb l'ampliació de la residència es crearan 12 habitacions més, totes individuals amb bany complet, s'ampliaran les places de dia, es rehabilitaran les cuines, s'adequarà el menjador, i s'instal·larà un nou ascensor.

Nova fàbrica de galetes Birba.

Les obres de construcció de la nova fàbrica de Galetes Birba, situada a l'entrada del poble al costat de la C-38 a la Colònia Estabanell, avancen a bon ritme. Es preveu que, aquesta nova fàbrica enllestida per l'estiu que ve, dinamitzi l'economia del municipi ja que a banda de crear nous llocs de treball, comptarà amb unes grans i modernes instal·lacions que permetran ser visitades.

Punts d'Internet als baixos de l'Ajuntament.

Aquest estiu es va inaugurar als baixos de l'Ajuntament un nou punt d'Internet, que se suma als ja existents del Pavelló Llandrius, i la Biblioteca Municipal de Camprodon. Aquest nou espai compta amb tres ordinadors, equipats amb programari lliure, que són d'accés gratuït i oberts per a tothom. L'horari d'aquest nou punt TIC és de dimarts a dissabte de 10 a 14h i de 16 a 19h, i els diumenges, de 10 a 14 hores. Amb aquesta nova instal·lació se soluciona la possibilitat de connectar-se a Internet des d'un ordinador fix en horari de matí, i les persones que disposin de portàtils poden a les zones WIFI de la plaça Espanya i del Pavelló Llandrius.

El Parc de Bombers a concurs.

L'obra per a la construcció del nou parc de bombers de Camprodon troba una mica més avançada. Aquesta actuació, que es realitzarà en dues fases i, que compta amb una inversió inicial d'uns 400.000 euros estarà finançada íntegrament per la Generalitat de Catalunya. Aquesta obra ha estat adjudicada a l'empresa Teyco, S.l.

Aula de suport.

L'Ajuntament de Camprodon s'ha fet càrrec de l'obra de construcció d'una nova aula a l'escola Dr. Robert. La necessitat del centre i per tal de disposar d'un espai per destinar-hi el material cedit pel Departament d'Ensenyament per la ubicació d'un laboratori ha permès reestructurar l'escola i plantejar la necessitat de fer-la créixer edificant una part de la zona dels porxos. Aquesta obra ha consistit en el tancament i acondicionament d'un tros de porxo per la creació d'aquesta aula.

HOTEL****

Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Plaça a Colònia Estabanell.

Ja estan adjudicades les obres d'urbanització de la Colònia Estabanell per 328.420 euros a l'empresa M.J. Gruas Constructora, S.A. Aquesta actuació, finançada en un 70% pel Pla Únic d'Obres i Serveis de la Generalitat de Catalunya, i una subvenció de 18.000 euros obtinguda a través de la Direcció General d'Arquitectura i Paisatge, preveu la creació de serveis i vorals, la construcció d'una plaça, la ubicació d'una parada d'autobusos, i el soterrament dels contenidors. La primera fase d'aquesta obra ha de servir per substituir les actuals barraques per garatges i estarà enllestida en un període de sis mesos.

Recta final de la nova llar d'infants.

La nova llar d'infants, situada al carrer Germans Vila Riera, al costat del CEIP Doctor Robert, estarà llesta a finals d'any. Aquest servei, que havia d'entrar en funcionament a principis de curs, s'ha endarrerit el proper trimestre a causa del retard en l'entrega de materials de construcció que ha patit l'empresa adjudicatària de l'obra.

Projecte Turístic de la Muralla.

La muntanya del Puig de les Relíquies, cada cop més a prop de convertir-se en punt d'interès turístic. La signatura d'un conveni per la cessió de part dels jardins de can Wincke i d'una part important que confronta amb la Fia per part de les propietats, possibilitarà aquesta actuació que ha de convertir aquest espai natural i històric en un passeig públic, on hi haurà un jardí botànic. En aquest sentit, per part de la Cooperativa de Fluid Elèctric es va desmantellar la línia de M.T. i es va procedir al seu soterrament per tal de començar a adequar la zona.

Restaurant

*La Cuina de
la Pilar
Can Pinós*

Avda. Mariner, 6
17864 Sant Pau de Segúries
Tel. 972 74 71 60

Esmorzars, menú dies feiners, etc.

Millora de la carretera C-38.

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha iniciat les obres d'acondicionament de la C-38 en el tram entre la sortida de Camprodon i la intersecció d'accés a Beget. Els treballs consisteixen en l'eixamplament de la carretera actual i la rectificació de revolts en un tram de 2,4 quilòmetres. L'actuació es complementarà amb la millora de la senyalització horitzontal i vertical i de les barreres de seguretat. Actualment, la carretera medeix entre 5,5 i 6m d'ample i, amb la nova actuació es preveu un eixamplament fins als 8m. Les obres, amb un pressupost de 2 milions d'euros, estaran llestes abans de l'estiu.

Millores al Passeig Maristany.

El projecte d'urbanització del passeig Maristany es troba en fase de licitació del plec de clàusules que han de regir el concurs públic per la realització del projecte.

Aquesta actuació, que ha avançat per iniciativa conjunta dels veïns i l'Ajuntament, preveu la reforma de les voreres, soterrar els serveis, col·locar jardineres, i pavimentar el ferm sense malmetre l'entorn, mantenint la identitat del passeig i de la forma més natural possible.

Remodelació del castell de Rocabruna.

Ja han finalitzat les obres de la segona fase de consolidació de les parets del Castell de Rocabruna. L'obra, que ha costat 60.000 euros ha estat finançada per la Diputació de Girona. En l'actuació també hi ha participat un grup d'arqueòlegs que han posat especial atenció en descobriments d'uns antics dipòsits d'aigua i un terra de l'habitatge.

CALEFACCIONS MOLAS
INSTAL·LADORS AUTORIZATS

Johannes **Roca WOLF**

C/ Ignasi Casabó, 17, baixos - 17867 CAMPRODON - Tel. 972 74 11 90

PIRINEUS GARBIAK, S.L.
TOT BANY

GROHE

Roca

BANDIJO

La deixalleria Comarcal de Camprodon i els contenidors soterrats.

La nova deixalleria, situada als afores de Camprodon, a tocar de la carretera que porta a Molló i Coll d'Ares, funciona a ple rendiment des de la seva inauguració ara fa vuit mesos.

Aquesta aposta per la recollida selectiva de la brossa i la classificació de les deixalles s'està complementant amb la col·locació de bateries de contenidors soterrats a diversos punts del municipi. A la primera fase s'han col·locat a l'estació d'autobusos, plaça de la Fia, carrer Bastiments, avinguda Maristany, i a la zona del pla parcial de l'antiga Creu Roja Camí Dalt, per més endavant estendre's a d'altres punts del municipi. Aquest projecte, que amb el temps preveu soterrar tots els contenidors del municipi, a part de fomentar la recollida

selectiva amb la classificació de la brossa, millora la imatge del municipi i redueix l'impacte visual que provocaven els antics contenidors.

Cotxe pel Servei de Vigilància Municipal i per la Brigada municipal.

El servei de vigilància municipal de l'Ajuntament de Camprodon ha estrenat vehicle oficial. Amb la finalitat de poder vetllar per totes les zones del municipi i disposar d'un vehicle adaptat a les característiques de l'entorn, tant climatològiques com de terreny, l'Ajuntament ha adquirit un cotxe tot terreny prioritari que permetrà millorar la seguretat de les zones disseminades, i oferir una millor resposta per la resolució d'incidències.

A banda d'aquest vehicle, la brigada municipal, també ha estrenat cotxe. Aquest vehicle 4x4 està preparat per acoblar-hi una pala per tal de treure la neu dels carrers a l'hivern.

Des de **52,30 €**
IVA INCLÒS

MASAJIPA

S'escuren xemeneies, calderes de gas-oil. Es neteja el greix de tubs extractors de cuina (hosteleria). Es netegen tendals i s'extermina la molsa o el verdet de terrats, escales i baranes de pedra. Neteja de garatges i locals comercials. I ara també neteja de piscines.

Tel. 972 213 434 - Tel. mòbil 608 936 227 Oficines. C/ Montbó, 2 baixos - 17007 Domeny (Girona)

**TOT EN SERVEI DE NETEJA!
DE GIRONA ANEM
A TOT ARREU**

Final de la pavimentació dels carrers de Beget.

Amb la pavimentació, aquest estiu, del carrer de la Font de Beget es posa punt i final a l'arranjament, pavimentació, i adequació de la totalitat dels carrers d'aquest nucli.

Aquesta obra, inclosa dins del pla d'obres i serveis, ha permès millorar els serveis d'aigua i clava-gueram.

Pisos de protecció oficial.

La cessió d'uns terrenys per part de l'empresa Promocions Travesas i un conveni de col·laboració amb la Fundació Eduard Soler, de Ripoll, permetran la construcció de vivendes de protecció oficial. En total es preveu construir una quinzena d'habitatges, la meitat dels quals seran de venda i la resta de lloguer.

Aquests pisos estaran situats al carrer Pau Pujol, entre la carretera de Sant Joan i el Parc de la Mare de la Font.

Enllumenat al desviament de la carretera de Molló.

Amb l'enllumenat del tram de la carretera C-38, entre el Parc de la Mare de la Font i el Pont de Freixenet, s'acaba la fase d'adequació i millora dels serveis d'aquest espai normalment utilitzat per vianants. Amb finalitat d'integrar les entrades de Camprodon i convertir-les en avingudes, s'ha arranjat aquesta zona que sumada a actuacions anteriors permet passejar vorejant el municipi còmodament a peu. Aquesta obra ha estat finançada pel Departament d'obres Públiques de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament.

Actuacions al Cementiri Municipal.

Els Plans d'Ocupació han facilitat l'augment de la brigada municipal en dues persones i això ha permès destinar-los a realitzar els treballs de remodelació i condicionament del cementiri municipal. Aquesta no és la primera vegada que el consistori camprodoní s'acull i aquests plans de treball, que vénen subvencionats al 100% de sous i salaris, per actuacions puntuals a la Vila.

L'obra de remodelació del cementiri municipal ha consistit en un repàs general a les instal·lacions, s'han arranjat el teulat, les canals, s'ha fet un pintat de nínxols i nova numeració, millora general dels serveis, i s'ha creat una zona per dipositar les cendres dels difunts amb la construcció de columbaris. Aquesta actuació complementa l'anterior adequació

dels camins d'entrada d'aquesta zona en què es van millorar els accessos, i es va construir una plaça després de la clausura de l'antic abocador i la cessió dels terrenys per part de la Fundació Germans Vila Riera (actuació finançada per l'Agència Catalana de Residus). Amb aquesta obra s'ha facilitat la maniobrabilitat dels vehicles que s'adrecen al cementiri.

Aquesta actuació al cementiri municipal de Camprodon, i ha estat possible gràcies a diferents vies de subvenció, els Departaments de Treball i Mediambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona, i l'Ajuntament de Camprodon.

GIMNÀS CLUB CAMPRODON

Anna Soto
972 740 527
gccamprodon@hotmail.com

*Passa i informa't...
T'hi espero...!!!*

• **Servei de sauna:** (inclòs a la quota mensual)
3 dies/setmana: Dimarts, Dijous i Dissabte

• **Servei de solarium:** (vertical)
amb ràdio incorporada i moneder de fitxes

• **Sala de musculació i Fitness**
Disposem de bicicletes de Spinning

Els Inglés, una família de clavetaires.

Encara al 1770 el poble francès de Sant Llorenç de Cerdans tenia un parell de rams industrials que feien que els seus habitants, malgrat travessar una època de penúries, visquessin amb certa comoditat. Un era el del tèxtil, l'altre el del ferro.

D'aquest últim disposava de quatre fargues de noms ben explicatius: Farga de Dalt, Farga del Mig, Farga d'Avall i l'última de substantiu menys precís geogràficament, la Farga d'en Bosch, que convertien el mineral extret de Batera en barres de metall de molt bona qualitat. Al mateix temps al poble hi havia un bon nombre de famílies que, amb tallers més o menys grans, es dedicaven a la fabricació de claus.

Una d'aquestes famílies amb més tradició dintre del ram del ferro era la dels Inglés, malgrat que el cognom Inglés era molt estès dintre de la població i es trobava gent amb aquest nom en els estaments laborals de tota classe. França, però, en aquells anys no passava per moments massa dolços quant a treball. Semblava com si l'aire portés olors d'una pròxima maltempada.

Un cap familiar d'aquella nissaga de clavetaires, decidí buscar, per als seus, nous horitzons més benignes i acollidors dels que s'auguraven a la nació francesa. A l'altre cantó de la frontera, concretament al poble de Camprodon, es donaven tots els requisits per obrir-hi un taller per fabricar claus. A més, igual que a Sant Llorenç de Cerdans, tenia unes quantes fargues capaces de proporcionar vergues de ferro de bona qualitat per tirar endavant aquell negoci, mineral que en aquells moments es transportava a Ripoll on es convertia en armes de foc i puntes de ferro. Era

una idea que calia posar en marxa. Si tot anava bé, com creia, enviaria a buscar a la resta de la família. Aquest clavetaire es deia Llorenç Inglés.

S'ha de creure que la seva arribada a Camprodon amb la idea de crear una nova indústria, devia interessar força a les autoritats locals, perquè existeix als arxius municipals una carta de 1786 de l'Alcalde Major que ordena al batlle de Ripoll que l'indiqui les quantitats de ferro que gasten a la població per la fabricació d'armes i de claus i de quines fargues procedeix. És curiós que en algun document del moment referit al nou vingut se li canvia el cognom pel d'Anglès.

Els inicis del nou negoci no devien anar malament perquè força abans de la presa de la Bastilla el 14 de juliol de 1789 i, per tant, del principi de la Revolució Francesa, els fills, en Joan i en Josep, traslladaren tota la ferramenta que tenien per practicar l'ofici, des del poble del Vallespir a Camprodon. I junt amb les eines també vingueren la resta de la família, encapçalada per la mare, Mariana Puntxant.

És de suposar que tant el pare com els fills tenien el grau d'oficials dintre d'aquella professió. En aquell temps per poder exercir com a tal i regentar una botiga del ram era imprescindible estar en possessió del document que ho demostrés. Ja aleshores als emigrants se'ls exigia tenir certs "papers".

Ser un bon clavetaire no era una cosa fàcil, s'havia de tenir uns dits àgils i hàbils i, sobretot, unes mans lleugeres que no s'entretinguessin a fer ombres xineses a les parets. El temps era una cosa molt important. Calia escalfar al blanc la vergalina de ferro dintre de la fornal, que no fos massa calenta i es fongués o massa freda i que no es deixés motllurar i procurar que el manxaire, l'aprenent encarregat de proporcionar l'aire

6 • SAINT-LAURENT-de-CERDANS — La promenade du Bac et St-Laurent

necessari al carbó, no anés massa a poc a poc ni massa de pressa. Un cop tot a punt calia tallar amb precisió el tros de ferro necessari introduint-lo dintre el motlle i amb els mínims cops de martell donar-li la forma deguda.

Un bon oficial podia fer entre 15 i 20 claus petits per minut. Naturalment, si eren grossos, la quantitat canviava. Perquè de claus ni havia de mil classes i maneres, des dels grossos estoperols que eren necessaris per a la fabricació de vaixells, fins els que s'empraven per clavar bigues i cabirons en les construccions de cases.

Hem de pensar que al principi als Inglès els devia anar bé el negoci. Però ,... sempre hi ha un "però" a la vida, en esclatar la revolució francesa a París el 1789, va provocar una marxa de gent monàrquics, nobles, rics, clericals o simplement persones que no combregaven amb el tarannà dels Dantons i Robespierres del moment, féu que Camprodon s'emplenés d'emigrants de totes menes, que varen preocupar les autoritats locals que, per acabar-ho d'arreglar, varen rebre ordres del govern civil de Barcelona ordenant-los, que,

si l'afluència era massa grossa els tornessin a la frontera.

I el pitjor encara va arribar més tard: el 7 de març de 1793 la República Francesa va declarar la guerra al regne espanyol. Des d'aquesta data per a la família Inglés i la seva petita indústria de fabricació de claus, els mals esdeveniments es precipitaren a una velocitat vertiginosa. El 17 d'abril les forces espanyoles envaeixen el Vallespir i Sant Llorenç de Cerdans cau sense resistència, cosa que fa passar els seus habitants com a traïdors a França i a la seva Revolució; els primers dies d'octubre són els francesos els que pretenen prendre Camprodon; el 18 de febrer de 1794 mor el pare, el patrocinador de la idea de venir a establir-se com a clavetaires a Camprodon, i que tan bons resultats havia donat en els primers temps; el 5 de juny, en un nou intent francès d'ocupar la Vila, aconsegueixen el seu objectiu...

Per fi, el 22 de juliol de 1795 es firma la pau a Basilea, i els germans Inglés podran refer el seu negoci. Finalment, podran fabricar i vendre claus

tal com el seu pare havia somiat. La bonança durarà 13 anys en què a més de guanyar unes bones lliures, fonamenten de bell nou una nova indústria a la població. Van aprofitar també aquesta temporada de tranquil·litat per ensinistrar els fills en l'ofici i poder augmentar la producció.

És en aquesta època que el germà gran, en Josep, passa a residir a la casa propietat de l'Ajuntament al carrer de l'Albareda (Isaac Albéniz) que condueix al rellotge de la Vila i semblaria que, en contrapartida al fet de no haver de pagar lloguer, fa de "nunci" pels carrers quan la corporació té alguna cosa a comunicar als veïns.

El 1808 en envair Napoleó Espanya, torna a enterbolir-se l'estada en territori peninsular dels emigrants francesos que hi resideixen. A Camprodon, aquesta circumstància no afecta gaire, però sí a la família Inglès, que veuen com la venda de claus disminueix terriblement, i que per

poder arrodonir el jornal han de buscar un altre treball suplementari.

En el cens de la població de 1856 els homes de la família Inglès, encara que continuen vivint al carrer de l'Albareda número 10, ja no figuren com a clavetaires, simplement són qualificats com a "jornalers".

Les màquines automàtiques de fer claus foren la principal causa de la desaparició d'aquella petita indústria que un dia uns emigrants francesos van intentar establir al nostre poble. I cosa curiosa, malgrat que la nissaga dels Inglès tingué molta descendència, a les primeres dècades del segle XX el cognom ja no es troba entre la gent de la Vila. La causa no foren unes màquines, sinó la falta de prole masculina.

Manel Pujol

Un lloc especial: Escaladuix.

A principis dels anys 90 en Ventura em va ensenyar uns camins que hi havia a partir del Barrancot, camí avall de Beget seguint la riera. A partir d'aquí es pot tenir accés a la Gurata i a Meians, al Toll, al Bestracà i, amb el GR-11 a les Feixanes i més enllà a Hortmoier. Em va ensenyar que també es podia anar a Hortmoier pel llit del riu que gairebé sempre era sec; i en el cas de no poder-ho fer perquè hi baixava aigua hi havia un camí que seguia el riu pel costat esquerre i que passava per un punt on calia una grimpada. El lloc s'anomenava Escaladuix. Pel llit del riu també hi havien dos llocs amb noms especials: el Gorg del vedell i el Roc de la bombeta. El primer és un nom que ve de lluny, mentre que el segon és un nom recent, que ha sortit segurament dels caçadors.

Escaladuix va ser un nom i un lloc que m'anava intrigant cada vegada més. Primer perquè era un nom força mític, d'aquells que surten de tant en tant i no saps per què. Després perquè era un lloc amb un encant especial, enmig de l'engorjat de la riera de Beget, en un lloc on la riera desapareix. Així va ser com vaig anar parant l'orella i obrint els ulls per esbrinar l'encant d'Escaladuix. I a fe que ha valgut la pena.

Primer de tot, el que hem vist els que ara fa anys que hi circulem, és que en el canal que es grimpa per seguir el camí hi ha uns graons esculpits en la mateixa pedra vés a saber quan. Són molt petits, però de prou ajuda per pujar o baixar el canal. D'aquí li ve el nom, que segons en Coromines vol dir escala. L'altra part del nom, 'uix' prové de ostium, 'portella' "car el corriol quasi intransitable que el recorre puja per una graonada roca".

Veiem doncs que els graons provenen de segles enrere i que el pas ja tenia la seva fama en la història.

Això no és gaire conegut. El que sí que ho és són les surgències d'aigua que hi ha al lloc: quan plou força, cosa que sol passar a la primavera i a la tardor, el riu deixa de baixar sec i per unes esclertes i forats comença a sortir aigua; al lloc n'hi ha moltes, potser una vintena. El seu cabal és més fort quant més gran ha estat la quantitat d'aigua que ha plogut anteriorment.

Un ull és tan gran que a vegades ens ha estat impossible creuar el rierol que hi surt sense descalçar-nos. Aquest aspecte és el més conegut d'Escaladuix.

Però el fet més important d'Escaladuix no és ni el seu topònim ni les surgències. És el fet de ser la part més important, el clavegueró, d'un fenomen càrstic de gran importància. Expliquem-ho. La zona que va de Beget al Comanegra, Monars, Pic de les Bruixes, Sant Marc fins baixar a la riera de Beget és plena de cingles i d'un material calcari ple de coves i esquerdes. És un espai sec però on hi plou tant com a la Vall de Camprodon. El territori es veu sec perquè l'aigua s'escola per les escletxes de la muntanya. Tant és així, que durant les darreres pluges, quan hi vàrem passar, a la part alta de la muntanya l'aigua que circulava pels torrents era considerable, mentre que a mitja muntanya els torrents ja baixaven secs. Tot el territori està foradat constituint un autèntic magatzem d'aigua. D'aquest fenomen, se'n diu càrstic, i continua per tota l'Alta Garrotxa, passant per Sant Aniol, el Bassegoda i acabant a la Mare de Déu del Mont. El fenomen és més important quant més cingles i gorges hi ha.

És conegut que la riera de Beget desapareix just en entrar a l'engorjat que fan les muntanyes del Coma-

negra i el Bestracà, després de la Farga, on comença el congost. És cert que continua apareixent més endavant, però amb menys aigua i torna a desaparèixer. Se sap que aquesta aigua de tot el sistema de l'Alta Garrotxa va a sortir a Banyoles, essent l'alimentació del llac. Així, l'aigua s'escola per les escletxes, coves i corredors subterranis, passa per sota Sadernes, Montagut, Sant Jaume de Llierca, Argelaguer, Besalú, Serinyà, per finalment arribar a Banyoles, 27 km. més lluny. Durant tot això, el riu subterrani ha passat per sota els guixos de Besalú, tan avall com més de 800 m. que és la fondària d'un pou que va encarregar l'ajuntament però on no es va trobar aigua.

Banyoles té un terreny completament impermeable compost per margues. Sota les margues hi ha una capa de guix, sota la qual hi ha la continuació del terreny calcari que ve de la riera de Beget. L'aigua pot dissoldre els guixos, però no les margues. El fet és que entre les margues hi ha barrejats uns filets de guixos que varen flotar en el moment de la constitució. Aquests filets, xurros, que travessen les margues impermeables són dissolts per l'aigua esdevenint

forats pels quals sura l'aigua. Són les surgències de l'estany de Banyoles a 175 m. d'alçada sobre el nivell del mar. Escaladuix està a 410 m.

Quan plou molt i a Escaladuix surt l'aigua per sobre el llit del riu i comença a sortir-ne per les surgències, a Banyoles no surt pas més aigua pel llac, ja que el forat és com un cicló per on no n'hi surt més. Si el llac es desborda és perquè hi entra aigua superficial per les rieres que també l'alimenten, no per excés d'aigua subterrània. El fet és que a Escaladuix el nivell freàtic, del magatzem d'aigua, puja. Quan això passa, en un lloc anomenat Clot d'Espolla, a 210 m., 40 m. per sobre del llac de Banyoles i no gaire lluny, apareix un nou llac que desapareix un temps després que les pluges de l'alta Garrotxa parin: és un llac intermitent. És evident que el fenomen no és exclusiu només d'Escaladuix, perquè també hi intervé la riera de Sant Aniol i la riera del Burró sota la Mare de Déu del Mont. El fet és que nosaltres observem que quan Escaladuix brolla, el Clot d'Espolla brota i és clar que el nivell de vasos comunicants que l'alimenta no deu ser massa més avall d'Escaladuix. També hem observat, i això és collita nostra, que quan això passa, el nivell del riu a Escaladuix no està quiet; es mou uns 10 cm. Es pot explicar aquest fet perquè el siste-

ma subterrani agafa aire i el deixa anar, engolint més o menys aigua, fent pujar i baixar el nivell del riu.

Per tot això, creiem que Escaladuix és el colador major de tot el sistema càrstic de Banyoles.

Seguint amb el fil de la curiositat, hem de citar el cas dels triops que hi ha al Clot d'Espolla. El triop és un cranc prehistòric que viu en aquest lloc. Com que l'estany s'asseca sovint, a vegades durant anys, els ous d'aquest animal resten eixarreiats. Una vegada torna a haver-hi aigua els ous tornen a viure, naixent unes larves que acaben sent els triops. Al cap de dues setmanes aquests ja tornen a fer ous, i al cap d'entre 20 i 40 dies moren. Els triops tenen una vida calculada de 220 milions d'anys, mentre que els dinosaures la tenen de 40; la terra és de 5.000 milions i l'home a les nostres contrades hi és de fa 450.000 anys. És clar que com que el dipòsit d'aigua subterrània és immens, tarda sempre més de dues setmanes a assecar-se, permetent que el cicle de vida no es trenqui mai. Es calcula que l'aigua tarda en anar des d'Escaladuix fins a Banyoles uns 11 mesos, cosa que dóna idea de la grandària del volum que hi ha emmagatzemat. Al llac de Banyoles no hi ha triops pel fet que hi ha peixos. De triops n'hi ha en moltes llacunes d'arreu del món.

Finalment apuntem que Escaladuix és del terme municipal de Camprodon en direcció a Hortmoier. Just després d'aquest racó s'entra al terme de Montagut. No és encara el límit més a l'est de Camprodon. A Oix, prop d'Escales hi ha el límit més a llevant. Un dia ho explicarem.

L'any 2000 en Ventura va col·locar un cable que ajudava a pujar pel canal d'Escaladuix. La primavera de 2004, en Xavi Collboni, en Toni Suriñach i jo mateix hi hem col·locat 6 graons metàl·lics.

Com que el camí cada cop està millor senyalitzat i més fressat pel pas de la gent, convidem tothom, que no sigui de la vintena que ja hi passem, a descobrir-ho a la tardor, hivern i primavera vinents. Si algú té dubtes, segurament que qualsevol de la vintena que hi anem us hi acompanyarà.

Joan Vila Simó

Tel. i Fax: 972 13 00 09

FEM XARXA!

Comissió Pla d'Acollida CEIP Dr. Robert

Experiència amb els voluntaris d'acompanyament extraescolar a l'Escola Dr. Robert

L'arribada d'un nombre important d'alumnat nouvingut a la nostra escola, especialment durant els darrers anys, ha provocat alguns canvis en aspectes de la vida quotidiana de l'escola i ha suposat, sens dubte, un repte per a tota la comunitat educativa, però no ha originat cap conflicte significatiu, ni ha entorpit l'assoliment dels objectius que ens proposem a nivell de centre.

Pensem que part de l'èxit d'aquest procés prové de la reflexió que el claustre va fer molt abans de tenir alumnes estrangers matriculats a l'escola, fruit de la qual és el nostre Pla d'Acollida, gestionat per la Comissió d'Acollida on estem representats les famílies, el personal de servei i els mestres.

Vam pensar sobretot en els criteris a seguir i vam establir la necessitat d'aplicar mesures que potenciessin la bona acollida i la necessitat de compensació social sense fer distincions, ni en positiu ni en negatiu, dels nens i nenes del país amb els nouvinguts. Per poder portar-ho a la pràctica de forma justa i coherent vam pensar que havíem d'enfortir la coordinació amb els serveis socials i conjuntament anar creant una xarxa que ens permetés entomar les necessitats que els nostres alumnes poguessin presentar, també més enllà de l'horari escolar.

És un tema ja molt estudiat i sobre el qual hi ha molta literatura pedagògica, el fet que l'èxit escolar d'un alumne no prové solament de les seves capacitats i de la motivació primera que tingui per l'estudi. Un factor, considerat determinant per a molts autors, és el suport familiar que rep aquest alumne al llarg de la seva vida escolar, l'acompanyament que té a l'hora de fer els deures i d'estudiar.

A partir d'aquestes tesis que compartíem totalment, escola i serveis socials vam iniciar una campanya per aconseguir voluntaris que poguessin fer aquest paper d'acompanyants en els deures i l'estudi dels nens i nenes que per diferents motius necessitessin aquesta ajuda i vam convocar la primera reunió del Pla d'Acollida ampliat. Vam convidar totes les entitats que ja estaven fent tasques de suport social: Càrites, Creu Roja, Comissió de Solidaritat, Fundació Germans Vila Riera i Regidoria de Serveis Socials. Vam obtenir un total suport en els criteris generals del nostre Pla i això ens ha permès fer una tasca molt ben coordinada i en la mateixa direcció, des de llavors fins ara.

Pel que fa als voluntaris, la primera impressió va ser un xic pessimista, en la mesura que la majoria dels assistents

trobaven que era molt difícil aconseguir persones que volguessin comprometre's per a portar a terme aquesta tasca. La Rosa Vicente, representant de Càrites, que ja havia col·laborat en d'altres ocasions en aquesta tasca, es va tornar a oferir i vam quedar tots encarregats de trobar d'altres persones. Una tasca que va ser difícil, molta gent ens van dir que no, sobretot perquè feia respecte afrontar aquest repte. Malgrat tot, els vents van bufar favorables i poc a poc hem anat teixint una xarxa de suport i acompanyament a l'estudi dels nostres alumnes, que compta ja amb nou voluntaris més: la Berta Badà, la Fina Serra, en Manel Pujol, la Maria Dolors Casals, la Miquela Sala, la Montse Nogué, la Ramona Juncà, la Teresa Claravall i en Toni Suriñach. La valoració de la seva tasca és molt positiva, no solament pels aspectes més pràctics en què es mostren uns resultats realment encoratjadors: els nens i nenes milloren la seva autoestima en ser capaços de complir amb els seus deures, milloren també el seu rendiment acadèmic, milloren molt, en els casos d'alumnes nouvinguts, el seu nivell de competència del català i mostren una més gran comprensió de la nostra cultura i manera de fer, ... sinó també pels valors de solidaritat, altruisme i estima cap als altres que transmeten.

Aquests bons resultats ens fan ser encara més ambiciosos i enguany l'escola ha presentat un projecte al Departament d'Educació en el que es demanen recursos per a portar a la pràctica una aula d'estudi extraescolar que permetrà ampliar i complementar aquesta magnífica tasca que fan els voluntaris.

De cap manera la veiem com un aspecte exclouent, ja que el caliu humà dels voluntaris és insubstituïble. Pel que fa al voluntariat, fins ara hem pogut donar cobertura a tots els nens i nenes que necessitaven més ajuda però en aquests moments la necessitat és més gran i caldrà que d'altres persones "de bona voluntat" entrin a la xarxa.

Solament cal disposar d'algunes hores al llarg de la setmana, per exemple dues, en horari a partir de dos quarts de cinc en què s'acaben les classes i permetre que un nen o una nena en edat escolar vagi a casa vostra per a fer els deures. No es tracta de fer classes particulars sinó d'acompanyar la feina que han de fer com si fóssiu la seva família.

Pensem que la confecció d'aquesta xarxa ens pertoca a tots una mica perquè el seu objectiu final és mantenir el bon nivell de cohesió social del nostre poble, pels que vindran però se'ns dubte també pels que ja hi vivim!

**Comissió Pla d'Acollida
CEIP Dr. Robert**

Els nous Camprodonins

La paraula "immigrant" va acompanyada moltes vegades d'una connotació negativa i per tant no és un adjectiu fàcil d'utilitzar. En general, l'utilitzem per parlar de les persones que no han nascut al nostre país, encara que etimològicament no sigui correcte. Quan parlem d'una persona "immigrant" ens referim a algú que ha deixat la seva terra d'origen per arribar a un nou lloc i es troba en un procés de moviment (tal com indica el mateix gerundi). Quan la persona està establerta en una regió, en tot cas hauríem de parlar de persona "immigrada".

La nostra Vall, com totes les regions del país, ha viscut i encara viu moviments migratoris, per tant no hauria de ser ofensiu per ningú quan parlem del procés d'immigració andalusa 30 o 40 anys enrere, o del procés actual de persones immigrades de Colòmbia, Romania o Marroc.

El debat sobre la convivència entre cultures provoca postures molt diverses i els estereotips, les males experiències i la por sovint es contraposen a l'esforç de convivència, comprensió o curiositat de conèixer altres pensaments. Les barreres entre la tolerància, el que està ben vist o és políticament correcte, xoca amb tants altres discursos.

Al mateix temps creiem que pel fet de viure en un mateix territori, ja podem parlar de "convivència", encara que no hi hagi cap tipus de comunicació entre les diferents cultures. És evident que la convivència suposa un interès mutu, tant per part de la societat d'acollida, com també de les persones nouvingudes.

Per aquest motiu i per poder conèixer millor la situació a la nostra Vall, hem cregut interessant poder entrevistar algunes de les persones immigrades, així com citar les actuacions del Pla Comarcal de Ciutadania i Immigració i citar algunes dades.

El Pla Comarcal de Ciutadania i Immigració centra les seves actuacions en dues fases, una primera de "d'Acollida" (alguns dels recursos o eines són el Servei d'Assessorament Jurídic i Administratiu, la Borsa de Traductors, la Guia d'Acollida o els cursos i xerrades a professionals); i una segona "d'integració / acomodació" (amb actuacions com cursos de català, el servei de mediació en el camp sanitari o el procés d'acollida i coneixement de l'entorn a través de l'escola).

A continuació exposarem algunes de les dades basades en els padrons municipals del juny del 2007 i que el Pla actualitza semestralment:

- El Ripollès és una de les comarques amb menys immigració de Catalunya, (actualment és d'un 7'5%). La Vall de Camprodon significa el 18% de la taxa esmentada, d'una forma bastant equilibrada entre el que és població masculina i femenina.

- Els municipis de la Vall amb major immigració són Vilallonga amb un 11.9% en relació al total de la seva població, Camprodon amb un 11.6%, o Llanars amb un 10.1%..

- Les persones immigrades, per ordre de major a menor nombre, són d'origen colombià, després romanès, marroquí, argentí i bolivià. Les persones d'altres nacionalitats tenen una representació minoritària a la Vall.

En cap cas en l'exposició de les entrevistes volem jutjar, ni pretenem fer generalitzacions, només volem exposar uns testimonis de persones que aquesta darrera dècada han arribat a la nostra Vall i hem cregut interessant donar-los veu.

Hem parlat amb quatre nous camprodonins de procedències diferents però amb un objectiu comú, millorar la seva qualitat de vida. Han aterrat a Camprodon amb la finalitat de llaurar un millor futur pels seus, i aquests son els seus perfils:

Preguntes:

Què t'ha portat a Camprodon?

CHUN YAN- El meu marit va venir a treballar aquí, després d'haver-ho fet un temps a Barcelona.

ELISABETE- Vaig venir a viure amb una tieta procedent d'Andorra on m'estava amb una altra tieta.

JUANA SONIA- Per la feina del meu home. Ell treballa a la construcció i va venir a fer una obra a Camprodon

MOHA- Jo treballava per un empresa a Barcelona i vam venir a fer una casa aquí.

Chun Yan Wang és una dona xinesa de 36 anys, i de professió administrativa, que en fa cinc i mig que s'ha instal·lat a Camprodon, on la major part del temps va treballar de cambrera. Wang està casada i és mare d'un sol fill. Actualment, fa de guia turística a Barcelona i imparteix classes de xinès.

Elisabete Ferreira Maia és d'origen portuguès. Té 35 anys, està casada, és mare de dues noies, i viu a la Colònia Estabanell. Va venir amb una tieta a Camprodon, es va enamorar, ha format una família, i té una feina estable.

Quan va ser la primera vegada que vas sentir parlar d'aquesta població de la Vall de Camprodon?

CHUN YAN- Quan hi vaig arribar. Vaig estar dues hores amb cotxe per arribar aquí i la primera impressió no va ser bona. Ho vaig trobar lluny i desèrtic. Al principi no sortia de casa. Als pocs dies de ser aquí, el meu fill es va posar malalt i va estar 15 dies ingressat a Campdevàrol. T'imagines el que ens va passar pel cap?... volíem marxar ràpidament cap a casa. No parlàvem gota d'espanyol ni de català i no enteníem res del que ens deien, sort que tothom es va portar molt bé amb nosaltres. Les infermeres, els metges, i la Mª Àngels Rigat i el seu marit, en Gaspar, van fer tot el possible per ajudar-nos i entendre'ns entre nosaltres, amb signes o dibuixos.

ELISABETE- Quan vam decidir que hi vindria a viure.

JUANA SONIA- Quan era a l'Argentina i el meu home me'n va parlar. Em va enviar fotografies i al cap d'un any i mig vaig venir-hi amb els nens i m'hi vaig quedar... i fins ara!

MOHA- No n'havia sentit a parlar mai, va ser precisament per això de la feina que vaig descobrir Camprodon.

Quin aspecte t'ha sorprès més de la nostra cultura?

CHUN YAN- El culinari i sobretot el pa, mengeu el pa

molt dur. A casa continuem menjant molt d'arròs.

ELISABETE- La vostra independència d'uns amb els altres. Aquí tothom va a la seva i pocs es preocupen dels altres.

JUANA SONIA- La llibertat que tenen les noies joves que poden sortir soles de marxa, vestides com els sembla, i sense horaris per tornar a casa. La moda també m'ha sobtat molt. I la cuina, aquí els dolços són molt greixosos, però m'agraden.

MOHA- Moltes coses però si només vols que te'n digui un parell et diré que les dones i el menjar. Les dones per la independència que tenen, la manera de vestir i tot això... I el menjar sobretot per la carn. La trobo diferent de gust i és difícil aquí dalt trobar una carnisseria que mati seguint la tradició musulmana.

Què ha estat, per a tu, el més difícil a l'hora d'adaptar-te?

CHUN YAN- L'idioma. Vam venir sense saber res d'espanyol ni de català. Vaig anar més d'un any i mig a casa la Mª Àngels per aprendre espanyol i català i ara em defenso.

ELISABETE- Potser això, que m'he trobat molt sola, i amb pocs amics.

JUANA SONIA- Penso que l'idioma, encara que el català, ara l'entenc una mica.

Juana Sónia Silva és una mestressa de casa de 32 anys, que en fa cinc que viu a Camprodon procedent de l'Argentina. Està casada i és mare de cinc fills que cursen diferents nivells d'estudis als centres escolars de Camprodon.

MOHA- L'idioma. Parlo poc i malament l'espanyol, però espero que en menys d'un any sabré parlar en català.

Què és el que més enyores del teu país?

CHUN YAN- Els amics, la roba, el menjar...

ELISABETE- Els amics, i el companyerisme que hi ha entre les persones, que fa que tots siguem com una gran família tot i no ésser parents.

JUANA SONIA- La família. Allà hi tinc una neboda que encara no conec. Pateixo molt quan es posa malalt un familiar i sé que no puc fer-hi res. Enyoro els dolços de llet, els "alfajores", galetes i altres coses per menjar que, tot i que poden aconseguir-se aquí, el gust no és el mateix.

MOHA- Abans la família, però ara, hi ha molt poques coses que enyoro del meu país.

Moha Zabiri és un manobre marroquí de 36 anys, que en fa dos que viu i treballa a Camprodon. Aquest jove, que era futbolista professional al seu país (fent de porter) ha vingut a provar sort i a millorar la qualitat de vida de la seva família perquè troba que, al seu país, no hi ha suficients recursos econòmics. Viu amb la seva dona i el seu fill d'un any. A principis d'any va enterrar una filla de 5 anys al Marroc per causa d'una malaltia respiratòria, a aquesta nena només li quedava un mes per venir a viure a Camprodon.

Què és el que et motiva de viure aquí?

CHUN YAN- Conèixer gent, tenir feina i fer amics.

ELISABETE- Perquè ja m'agrada i ara, amb el temps, ja m'hi he adaptat bé.

JUANA SONIA- La tranquil·litat.

MOHA- El clima. Poder veure la neu. L'entorn, la natura, m'agrada.

T'imagines el futur dels teus fills, vivint a Camprodon?

CHUN YAN- M'agradaria molt, sobretot per la qualitat de vida que hi ha. A Camprodon es pot fer de tot:

Club Tennis Camprodon

Squash, Curssets de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

esquiar, nedar, passejar... Veig que el meu fill és molt feliç i per mi això ho és tot.

ELISABETE- No ho sé. Han de ser elles les que escollin on volen viure.

JUANA SONIA- Sí. M'agradaria que es formessin aquí i que llavors decidissin on es volen establir definitivament. De totes maneres pel que dèiem abans, m'agradaria que es quedessin aquí.

MOHA- Sí, m'agradaria molt, jo m'hi sento molt bé.

Si poguessis, què és el que canviaries de Camprodon?

CHUN YAN- Res, cada dia m'agrada més.

ELISABETE- El temps. Hi fa massa fred.

JUANA SONIA- El civisme dels conductors, sobretot quan passen pel carrer València tan de pressa. De la resta res, és un lloc molt bonic.

MOHA- Res, m'agrada tot com està.

I com veus aquests altres aspectes:

Habitatge:

CHUN YAN- Ara estem de lloguer i en un futur si el sou ens ho permet ens agradaria tenir un pis.

ELISABETE- És una mica car perquè vivim en una població molt turística.

JUANA SONIA- Difícil i els lloguers cars. Per una casa on només treballa una persona sola és difícil. Viure a Camprodon és car, però la resta d'aspectes ho compensen.

MOHA- Actualment visc de lloguer.

Sanitat:

CHUN YAN- Pel que t'he explicat abans, estic contenta de la sanitat i del tracte rebut quan no tenia ni nocions de l'idioma.

ELISABETE- Està bé, encara que hi ha personal sanitari que té un tracte personal una mica dur, un tant sec.

JUANA SONIA- Hem estat ben rebuts.

MOHA- Cap problema. La vostra sanitat em mereix molt de respecte.

Educació i formació:

CHUN YAN- N'estic contenta, pel meu fill i per mi.

ELISABETE- Per les meves filles penso que està prou bé. Tot i que crec que fan massa sortides. En el meu temps no se'n feien tantes.

JUANA SONIA- En general estic molt contenta. Quan vam arribar, els meus fills desconeixien el català i a

l'escola es van preocupar de proporcionar-los reforç, amb famílies voluntàries, després de classe. Els ha anat molt bé, tots parlen català i l'entenen.

MOHA- Ho desconec.

Oci i cultura:

CHUN YAN- Les vostres celebracions culturals i festes són molt diferents a les nostres però ens hi hem adaptat bé i m'agraden molt. Sobretot: Setmana Santa, la Festa Major, Carnaval i els Reis.

ELISABETE- Cada país té unes tendències d'oci i cultura diferents però, tot i això, les d'aquí ja m'agraden.

JUANA SONIA- M'agraden les vostres festes. La unió i la simpatia que us teniu per participar a les coses.

M'encanta la Festa Major i Sant Joan, trobo que són dues festes molt celebrades. També m'han agradat els Reis d'Orient, que aquí qui més qui menys en té. Allà, a l'Argentina, només en fan els que tenen més.

MOHA- Penso que es fan moltes coses, m'agrada molt, hi ha sempre molt d'ambient i molta gresca.

Quines tres coses values més de viure a Camprodon? I quines et falten?

CHUN YAN- Valoro la felicitat del meu fill i del meu home. Ara no enyoro res perquè no hi penso.

ELISABETE- Valoro la tranquil·litat, la seguretat, i la poca delinqüència que hi ha. Em falta més caliu i comunicació amb la gent.

JUANA SONIA- Valoro la tranquil·litat, la qualitat de vida, i la seguretat pels meus fills. Tenint salut n'afegiria poques.

MOHA- El treball, les tradicions i festes, i la natura. Trobo a faltar la meva germana, i la família en general.

Creus que t'has adaptat bé?

CHUN YAN- Sí, pel que et deia abans, tinc amigues, feina, i tot va bé. Abans em passava el dia al telèfon parlant amb el meus, ara també ho faig però no tan sovint. A més, ara gràcies a l'internet, la comunicació ha millorat millor.

ELISABETE- Sí. Vaig marxar del meu país per problemes familiars i de maltractaments. Una tia meva se'm va endur a Andorra i ara ja fa 17 anys que visc a Camprodon. Si tens en compte que tinc 35 anys puc dir que he passat més de mitja vida aquí. I sí, m'he adaptat bé.

JUANA SONIA- Ara sí. Abans, al principi de ser aquí

FARMÀCIA M. PUJOL SURIÑACH

**CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA
HERBORISTERIA**

VALÈNCIA, 24

TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON

m'enyorava. Ara ja ens coneixem més tots i allò ja és història.

MOHA- Crec que sí perquè sóc molt feliç. Vaig marxar per millorar la qualitat de vida i el benestar de la meua família. Jo, allà, guanyava molts diners i tenia una casa, amb una propietat amb bosc, però el problema és l'aigua i com que no n'hi ha tot el que guanyava ho invertia a mantenir la propietat i era gairebé impossible. Per això vaig venir aquí, per treballar, guanyar diners, i no patir per l'aigua.

Et sents de Camprodon?

CHUN YAN- A vegades sí. Jo dic que sóc una catalana de Camprodon.

ELISABETE- Oi tant. Sóc més d'aquí que d'un altre lloc.

Vaig néixer a França, em vaig criar a Portugal, en un poblet petit anomenat Cambedo de Raia que feia frontera amb Galícia; vaig estar uns mesos a Andorra, i l'any 89 vaig establir-me a Camprodon.

JUANA SONIA- Mentre visqui a Camprodon em sentiré de Camprodon.

MOHA- Sí, molt.

Si visitéssim el teu país, què ens faries fer o veure?

CHUN YAN- Jo sóc de Pequín i et recomanaria els palaus dels Emperadors, la muralla o la celebració de l'any nou pel mes de febrer.

ELISABETE- Hi ha moltes coses però tampoc les conec massa, jo no hi vaig anar a fer turisme, jo hi vaig viure una petita etapa de la meua vida. Però em consta que hi ha molts museus i espais d'interès per anar a conèixer de Portugal.

JUANA SONIA- Vaig néixer a El Chaco i vaig viure a Buenos Aires. Us faria anar a veure l'Obelisc, el zoo, la plaça Palermo, ballar uns quants tangos i degustar les nostres carns i xurrascos a la brasa.

MOHA- Les platges, el paisatge, que encara que és una mica sec, és molt bonic. Us ensenyaria els artesans de la meua zona, els mercats i sobretot l'arquitectura.

I de Camprodon? Que ens recomanes?

CHUN YAN- El Pont Nou, el passeig Maristany i els embotits.

ELISABETE- El monestir, l'Església de Santa Maria, el Museu Isaac Albéniz...

JUANA SONIA- Us portaria a la zona de l'església de

Santa Maria, la plaça, la mateixa església, el monestir; us prepararia una bona caminada, i acabaríem menjant galetes amb embotits.

MOHA- Recomanaria perdre's per les muntanyes.

I per acabar, un missatge en el teu idioma, o una petita anècdota del teu país.

CHUN YAN

“Estic molt contenta de viure aquí”.

我很高兴住在这里

ELISABETE- Quan era petita la mare sempre m'explicava la mateixa anècdota. Fa uns 50 anys, al meu poble es vivia força del contraban de queviures, i la mare també en feia. Sempre s'havia dit que hi havia una ruta en què, a mitjanit, sempre se sentien gossos i veus tot i estar deshabitada. Per culpa d'això, la gent que feia contraban, havia de fer una volta per la muntanya molt més gran. Jo no sé si és cert, o mentida, el cas és que ningú anava per aquella ruta.

I pel que fa a l'expressió en portuguès, una que no necessita traducció: Adeuschau!

JUANA SONIA- En plena capital d'Argentina, a Buenos Aires, el tango és un tradició. Tot i que fa uns cinquanta anys de la mort de Carlos Gardel, la seva història és una tradició que s'explica de pares a fills per recordar-lo. D'aquesta manera crec que entre tots conservem una mica de la nostra història.

MOHA- No és una anècdota. T'explicaré les cinc coses que es consideren essencials a la meua religió de les quals les quatre primeres són de compliment obligatori i la darrera és d'acord amb les possibilitats de cadascú. Tenim cinc coses imprescindibles: la primera és creure en Mahoma, la segona resar tres cops al dia (matí, tarda i nit), la tercera ajudar al pobre, la quarta és complir amb el ramadà i la darrera, si és possible, anar, encara que només sigui una vegada, a la Meca.

“Camprodon és molt maco”

کمپرودون، جملہ چیزیں۔

FINQUES CAMPRODON

Jaume Planella

General màner

C/ València, 28
17867 Camprodon
Tel. 34 972 74 01 57
Fax: 34 972 74 11 36
Mòbil: 34 609 439 606
www.finquescamprodon.com
e-mail: info@finquescamprodon.com

Resum meteorològic hivern, primavera i estiu 2007.

El període analitzat –gener/setembre– ens mostra un hivern força suau pel que fa a temperatures. Només han estat cinc els dies que hem baixat per sota dels 5°C sota zero a l'última setmana de gener, amb una mínima absoluta de 9°C graus sota zero el dia 27. Per contra, el dia 19 del mateix mes de gener el termòmetre es va enfilars fins als 20°C.

Quant als mesos de primavera i estiu podem afirmar que han estat força normals, entenent per normal l'absència de valors exagerats tant per sota com per sobre. La jornada més càlida va ser el 28 d'agost, quan el termòmetre va marcar 33,4°C, un valor ben normal per un mes de juliol o agost. Només quatre dies, en tot l'estiu, les temperatures màximes van igualar o superar lleugerament els 30°C.

Si, com hem dit abans, les temperatures s'han comportat amb normalitat el que portem d'any, no podem dir el mateix en parlar de les precipitacions.

Aquest any 2007 passarà a la història per haver estat l'hivern amb menys neu que jo recordo. Em refereixo en el nostre àmbit,

entre 800 i 1000 m. Tan sols el dia 20 de març, pràcticament l'últim dia d'hivern, es va registrar una petita nevada que va donar un gruix de només 3 cm. A la resta de l'hivern, ni senyals. Cal dir que totes aquestes dades es refereixen a les registrades a l'observatori de Sant Pau. És veritat que, en pobles com Setcases o Molló, sí que han vist en més freqüència i també amb més quantitat aquest fenomen de la neu però en tots els casos de forma poc abundant.

També haurem de parlar de l'any 2007, almenys fins al que hem passat, com un any anormalment sec. Només el mes d'abril la precipitació va ser abundant, amb un total de 212,9 litres. La resta dels mesos la precipitació va ser escassa i a hores d'ara, al principi de novembre, només portem un total acumulat de 517 litres, la meitat del que es recull de promig al llarg de tot l'any. Estem doncs davant d'una situació de sequera perllongada i preocupant. Seria desitjable, doncs, una bona llevantada que impregnés generosament la terra i fes augmentar el cabal de les fonts i netegés d'una vegada els nostres rius.

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Ctra. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 48

17867 CAMPRODON
(Girona)

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS i
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

Fenòmens meteorològics

La boira

Aquest fenomen tan freqüent ara, a la tardor, es genera com a conseqüència de la condensació del vapor d'aigua.

Segons les situacions meteorològiques es formen diversos tipus de boira.

En situacions anticiclòniques, se solen generar boires en valls i fondalades a causa del refredament nocturn: són les anomenades boires d'irradiació. A la primavera l'aigua del mar està molt freda i quan entra en contacte amb una massa d'aire càlid,

en refredar-se condensen el vapor d'aigua que conté. Aleshores es formen les boires d'advecció. També als cims de les muntanyes es formen les anomenades boires orogràfiques. Aquestes s'originen quan una massa d'aire càlid ascendeix pel pendent i es va refredant progressivament fins a condensar-se. Finalment, les boires d'evaporació s'originen després d'una precipitació a causa de l'evaporació de l'aigua caiguda.

Joan Solà

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

L'ESPÍGOL
FLORISTERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

Cal Xec[®]

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

L'Akasvayu Girona enceta la pretemporada a Camprodon

Coincidint amb la diada Nacional de Catalunya es va celebrar, per tercer any consecutiu, el tradicional Trofeu Vall de Camprodon. Amb aquest partit de pretemporada es van presentar els jugadors de l'Akasvayu, i alhora, els camprodonins van tenir l'oportunitat de gaudir d'un espectacle esportiu d'alt nivell. Al partit, que va enfrontar l'Akasvayu Girona amb el Ricoh Manresa, hi van assistir unes 600 persones i va acabar amb la victòria del Ricoh Manresa per 80 a 101. Durant l'acte es van presentar les noves Cheerleaders de l'Akasvayu Girona, que tan bé amenitzen els temps morts, i es van regalar pilotes signades pels jugadors.

Akasvayu portes obertes

Durant la seva estada de pretemporada, els jugadors de l'Akasvayu, van obrir les portes del pavelló Llandrius en un entrenament per tal que els seus seguidors poguessin veure de ben a prop les estrelles d'aquest equip. Molta gent de la Vall i altres pobles del voltant no es van voler perdre aquest esdeveniment on els jugadors després de fer l'entrenament van firmar autògrafs i es van fotografiar amb els aficionats a aquest esport.

Fira del dibuix i l'artesanía

Una altra de les activitats que s'han dut a terme aquest estiu ha sigut la tradicional Fira del Dibuix i l'Artesanía. Al llarg de tot el dia els artesans i els artistes van exposar les seves obres a la plaça de Santa Maria. Molta gent va seguir aquest fira que any rere any compta amb més participació.

Sortides del Grup de muntanya i activitats de l'Ski Club Camprodon

Al llarg d'aquest estiu s'han fet moltes activitats i sortides relacionades amb la muntanya. Algunes de les excursions organitzades pel Grup de Muntanya de la Vall de Camprodon van ser: la nocturna a Sant Antoni, Pic de l'Infern, Travessa a Núria, Balandrau i Serra Gallinera.

Una altra entitat que també ha realitzat diverses activitats a Camprodon ha estat l'Ski Club Camprodon, que enguany, va organitzar la Crono escalada a Sant Antoni els dies 11 i 12 d'agost i la Cursa popular que es va realitzar el passat 22 d'agost i que va comptar amb una alta participació.

Jardí
Piscina
Pàrquing

**HOTEL
MARISTANY**
RESTAURANT
* * *

Avinguda Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

XXVIIè Concurs de plantes i flors Vall de Camprodon

Aquests estiu es va dur a terme al monestir de Sant Pere el Concurs de Plantes i Flors de la Vall de Camprodon. Una quarantena de persones van participar a la mostra, 18 de les quals van ser premiades dins de les 6 categories que es presentaven a concurs.

Així doncs, els guanyadors d'aquesta edició i per categories són aquests:

Conjunt:

- 1- Maria Xampró
- 2- Teresa Juanola
- 3- Teresa Resplandis

Flor de camp:

- 1- Estrella Olivada
- 2- Dolors Sañes
- 3- Carme Pal

Centre:

- 1- Sabina Ros
- 2- Pilar Vital
- 3- Lucrecia Zamudio

Planta:

- 1- Carme Surinyach
- 2- Pilar Busquets
- 3- Francisca Poli

Cactus:

- 1- Montserrat
- 2- Albert Guix
- 3- Maria Bataller

Infantil:

- 1- Planas, Peravolski, Cubet i Pujol.
- 2- Casal d'estiu.

Concurs de pintura

Una altra de les activitats desenvolupades al llarg d'aquest estiu ha sigut el ja tradicional Concurs de pintura que com cada any, té una alta participació per part de pintors i afeccionats a aquest art. Aquest any els participants han arribat d'arreu de Catalunya amb mostres d'art contemporani o més clàssic. Les pintures es van exhibir a la sala de la Cooperativa de Camprodon (pis superior al Museu Isaac Albéniz).

Dilluns de la mainada

Amb el lema "Gaudeix dels dilluns de la mainada", cada estiu es realitza una programació d'animació infantil que comença amb una cercavila pels carrers del poble, que finalment es va suspendre a causa de les inclemències del temps, una Diada Folk amb ball a la plaça de Santa Maria, una representació a la plaça del Carme i un darrer espectacle teatral al Casal Camprodoní. Aquest pack infantil d'animació a l'estiu compta amb molt bona acollida, tant pels nens com pels mateixos pares, que fidelment repeteixen cada any.

La Fundació Isaac Albéniz de Camprodon estableix relacions culturals amb el Cercle Líric Falstaff de Busseto a Parma, a través de la música

En el decurs d'aquest 2007 els municipis de Busseto i de Camprodon, han pogut establir lligams i participar de la cultura i la música a través de dos grans compositors, Isaac Albéniz i Giuseppe Verdi. Aquests dos grans exponents de la música clàssica, fills d'aquestes dues petites viles, han propiciat, sense saber-ho, aquestes relacions culturals.

A principis d'any, l'alcalde de Camprodon, Esteve Pujol, i el vicepresident de la Fundació Isaac Albéniz, Jordi Berdala, van participar, com a jurat, en un concurs de piano que en aquesta edició va ser dedicat a la figura d'Isaac Albéniz, i d'aquesta manera van poder veure el que els italians estan fent per la lírica, la promoció de la música, i la figura de Verdi.

El passat mes de setembre, una representació del Cercle Líric Falstaff de Busseto va venir a Camprodon a fer entrega del premi Falstaff (que s'atorga a persones, entitats o municipis relacionats amb el món de la música) per la promoció de la música i de la figura de l'artista Albéniz que es fa amb el Festival i el Curs de Música a Cam-

prodon. A la tarda la pianista guanyadora del concurs de Busseto va oferir un concert per a tots els camprodonins al monestir de Sant Pere.

Amb aquesta darrera visita s'ha establert un marc de relacions, entre ambdues entitats, que entre d'altres coses permetrà als alumnes més avantatjats del Curs Isaac Albéniz de Camprodon desplaçar-se a Busseto per tal de realitzar-hi una actuació i d'aquesta manera promocionar-se a nivell internacional.

VI Curs Internacional de Música Isaac Albéniz i XXII Edició del Festival

Una cinquantena d'alumnes de diverses nacionalitats han participat en aquesta nova edició del Curs de Música Isaac Albéniz rebent formació específica sobre una d'aquestes vuit matèries:

piano, violí, violoncel, cant, repertori per a cantants i pianistes, pianista repertorista, i música de cambra. Aquest any a les beques per als millors alumnes, s'hi

suma la novetat d'un premi que ofereix la possibilitat, als alumnes guardonats, de realitzar un concert en la propera edició del festival.

El Curs Internacional de Música Isaac Albéniz va comptar amb un professorat excel·lent: classes de piano amb el professor Emili Brugalla; de violí amb Santiago Juan; de violoncel amb Amparo Lacruz; de cant amb Ana Luisa Chova; classes de repertori per a pianistes i cantants amb el professor Rubén Fernández Aguirre i de pianista repertorista amb Àlex Ramírez. A més, es van realitzar un parell de conferències a càrrec de Jorge de Persia sobre "Modernisme i modernitat" i "Música i arts: Catalunya en l'espai europeu. Entorn a Albéniz, Rusiñol i Picasso".

Pel que fa al Festival de Música Isaac Albéniz hi va haver 11 concerts, repartits del 7 de juliol al 24 d'agost, dos dels quals van ser dels alumnes del Curs. En aquesta edició del Festival es va concedir la medalla Isaac Albéniz, per la seva interpretació de la Suite Iberia Integral, a la pianista colombiana Blanca Uribe.

FUSTERIA
Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Sopar d'entitats

Amb la finalitat de trobar-se, intercanviar opinions, i passar una bona estona, s'ha realitzat la 3ª Trobada anual d'entitats camprodonines. L'acte va consistir en un sopar amb els representants de les entitats i la proposició de diferents iniciatives que per dur-se a terme necessiten l'empenta de les associacions locals. Algunes d'aquestes iniciatives van ser la creació de la borsa de voluntaris i la implantació d'un dia per les entitats on cada una d'elles proposarà per aquest dia diferents activitats relacionades amb l'entitat. També es van seleccionar els candidats a participar al Joc Cultural de la Comarca que enguany se celebrarà a Setcases.

Marta Pedrerol, nova directora de Salut

La camprodonina Marta Pedrerol, que era directora assistencial de la Fundació Salut Empordà, va ser nomenada aquest estiu nova directora dels Serveis Territorials de Salut a Girona.

Marc Solà, campió de la Copa del Món d'Esquí de muntanya

La categoria Promeses es va decidir en l'última prova italiana, disputada a Madonna di Campiglio, on l'esquiador Marc Solà (Ski Club Camprodon), que formava part de la selecció espanyola de la FECME, va quedar setè absolut i primer Promesa.

Els alumnes de la Ses Germans Vila Riera, tenen els llibres de text per 10 euros

El 75% dels alumnes de primer i tercer d'ESO de la SES Germans Vila Riera de Camprodon tenen els llibres de text del curs per tan sols 10 euros. La direcció del centre es va acollir, per segon any consecutiu, al Projecte Cooperatiu per al Foment i la Reutilització de Llibres de Text i Material Didàctic, que promou el Departament d'Ensenyament. Aquesta iniciativa, sumada al mercat dels llibres usats que fomenta el centre per tal de reutilitzar els llibres de text, han permès un estalvi de 250 euros per família, aproximadament. ons locals. També es van seleccionar els candidats a participar al Joc Cultural de la Comarca que enguany se celebrarà a Setcases.

Fira d'artesans, ganivetaires i afins

A mitjans del passat mes d'octubre, Camprodon va rebre la Fira de Ganivetaires i afins que va comptar amb una àmplia participació per part de ganivetaires d'arreu d'Espanya que van voler posar la seva parada al Pavelló vell. Aprofitant els tres dies de festa del Pilar el pavelló es va omplir de visitants que no es van voler perdre aquesta fira.

Llesques i llesquetes
amb embotits
de la Vall de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 12 • 17867 Camprodon
Tel. 972 13 01 12

Festa Major de Rocabruna, Font Rubí, Freixenet i Colònia Estabanell i Cavallera

Els nostres veïnats, a l'estiu i a la tardor celebren les seves Festes Majors, o de temporada, amb refrescants propostes. La primera va ser Rocabruna, amb una festa on es van dur a terme diferents actes com la tradicional missa i vermut, un concert a càrrec de Maria Laffitte, les sardanes i el sopar de veïns.

La Festa Major de Font Rubí es va celebrar amb múltiples actes tant per als nens: espectacle infantil i xocolatada, com per als grans: missa, sardanes, havaneres i arrossada popular.

Després de Santa Maria, la Festa Major del veïnat de Freixenet. Activitats proposades pels mateixos veïns, com ara: tir al plat, gimcana de tractors, jocs tradicionals, gran ball de Festa Major i rifa d'animals. No hi va faltar un partit de solters contra casats, i un altre de solteres contra casades, el campionat de truc, i els jocs de cucanya.

Finalment, a l'octubre es tancà un any de festes amb la Colònia Estabanell i Cavallera, i Rocabruna, que celebren la seva Festa Major. Entre els actes de la Colònia

destaquen la missa solemne, el ball de Festa Major, el vermut popular i la plantada de gegants. A Rocabruna hi va haver ball nocturn, missa solemne, i paradetes de mel, herbes i ceràmiques.

Pregàries en plena natura

S'han celebrat 8 anys des de la primera Pregària en plena natura. Les fonts escollides per celebrar aquest esdeveniment van ser les fonts de Sant Patllari, Llandrius, Forcarà i Mare de la Font.

Temporada gastronòmica de la trumfa i la carn de poltre

Novament i dins la marca gastronòmica "les cuines de la Vall de Camprodon" torna la Temporada gastronòmica de la trumfa. Nombrosos establiments hotelers i restaurants de la Vall, una vintena en total, participen en aquesta activitat que ja fa dos anys que se celebra. Aquest any, a més, durant els mesos d'estiu també es va celebrar a la Vall "la Temporada gastronòmica de la carn de poltre". Aquesta mostra va ser present a Barcelona amb "Girona Viva '07" on la Vall de Camprodon va exhibir els productes autòctons.

Trobada Gegantera

A mitjans de setembre, i com cada any, es van aplegar a la vila diferents colles geganteres de Catalunya. Aquesta trobada va començar de bon matí amb un esmorzar per a totes les colles assistents. Tot seguit van fer la tradicional cercavila pels carrers de Camprodon que va finalitzar a la plaça de Santa Maria, on la colla gegantera de Camprodon va fer entrega de regals a les altres colles.

Aplec del Remei

Una de les activitats que apleguen més públic són els aplecs. Ja sigui per passar una jornada de germanor, ja sigui per compartir, o senzillament per ballar sardanes i gaudir de la natura. Al llarg de l'any en tenim tres: Sant Valentí de Salarsa, Sant Antoni i el Remei. Aquesta darrera, celebrada el passat 14 d'octubre, va comptar amb diferents activitats eclesiaístiques i de lleure com la celebració de l'eucaristia, dinar popular, rosari i sardanes.

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRODON

Tancament del Col·legi de la Colònia Estabanell

A mitjans d'any es va produir el tancament del col·legi de la Colònia Estabanell. L'últim dia es van dur a terme diferents activitats com una cercavila amb els cinc ninots de les escoles de la Zer Vall del ter, un esmorzar o una festa de l'escuma.

L'escola de la Colònia Estabanell pertanyia a la Zer Vall del Ter, que és una zona escolar que disposa d'un projecte educatiu comú i, que té un molt bon equip de mestres.

L'edifici del col·legi de la Colònia Estabanell allotjarà un local social per tal que els habitants de la població hi puguin celebrar diverses activitats.

La Pubilla de Camprodon, Anna Costejà, participa per Pubilla de Catalunya

La camprodonina de 18 anys, Anna Costejà, es va presentar l'últim cap de setmana d'octubre per l'elecció de Pubilla de Catalunya. El concurs es va celebrar a Llança i la nostra representant va desfilat amb el vestit típic del nostre país i se li van fer diferents preguntes sobre Catalunya.

El coronel Macià

A principis d'any s'estrenava la pel·lícula "El coronel Macià", una pel·lícula que va ser rodada a Camprodon i on hi va participar gent de la nostra població. Aquesta estrena va servir com a un dels actes commemoratius dels 125 anys d'història de l'entitat camprodonina. Un cop acabada la projecció d'aquesta pel·lícula la jornada va continuar amb un pisolabis i una sessió fotogràfica.

125 anys del Casal Camprodoní

Des del 2006 i fins al proper 2008, el Casal Camprodoní celebra el seu 125è aniversari. Per celebrar-ho es va demanar la col·laboració de socis i particulars per tal de proposar iniciatives per a dur a terme. Fins ara s'ha anat commemorant aquesta efemèride amb diferents actes festius.

Xarxa de senders al Ripollès

L'empresa Itinerannia farà uns nous senders a la comarca del Ripollès tal i com ja ho ha fet a les comarques veïnes de la Garrotxa i l'Alt Empordà. Aquests senders seran interconnectats de manera que es podrà començar una ruta als Pirineus, i acabar a la platja, passant per la zona volcànica de la Garrotxa. Els nous senders que se senyalitzaran són o volen ser nous productes turístics per vendre a touroperadors i així, arribar a un grup de turistes més ampli.

València, 2
17867 CAMPRODON

LLARS de CAMPRODON
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

Tel. i Fax 972 74 10 94

Josep Coma, nou President de la Mancomunitat de la Vall de Camprodon

Josep Coma i Guitart, regidor d'Afers Socials i Culturals de Molló, és des del passat 27 de juliol el nou president de la Mancomunitat de la Vall de Camprodon. La passada legislatura ocupava aquest càrrec a la Mancomunitat de la Vall de Camprodon, Jaume Busquets Bartolí, regidor de l'ajuntament de Setcases. La Mancomunitat està formada pels 6 alcaldes de la Vall de Camprodon i un regidor de cada ajuntament.

Valentí Fernández, nou Míster Girona

El camprodoní Valentí Fernández, de 24 anys, va ser elegit el passat hivern com el nou Míster Girona. Amb aquest títol de bellesa, es va presentar pel concurs de Míster Espanya, que es va celebrar a principis d'aquest any a Marina d'Or. En la seva arribada a Camprodon, els seus amics li van preparar un sopar on es va poder veure un vídeo amb les activitats que va fer en Valentí a Marina d'Or, i les activitats que van fer els seus amics i familiars des de Camprodon.

Amadeu Rosell ha tret un disc amb clàssics del folk

"Som-hi" és el nom del nou disc que Amadeu Rosell ha tret a la venda, juntament amb dos cançoners de 180 cançons de tota la vida. El disc, que és exclusivament de música folk, conté clàssics d'aquest gènere cantats en català. En aquest treball hi han col·laborat sis músics més.

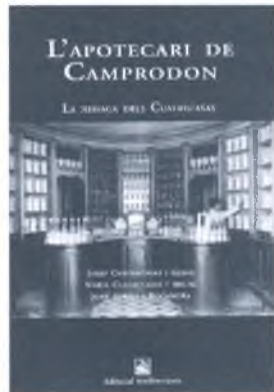
C/ València, 11
17867 CAMPRODON
(Girona)

CAN FRANÇA
ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: 972 13 00 01
Particular: 972 74 00 12

Presentació del llibre L'Apotecari de Camprodon.

Aquest estiu es va presentar el llibre "L'apotecari de Camprodon" escrit per Carlos Cuatrecasas. El llibre fa referència al famós farmacèutic de Camprodon que va ajudar tant als habitants de la població.

Taller Wifi

Amb la finalitat de donar a conèixer la zona WIFI de Camprodon es va fer un taller per aprendre a usar Internet sense cables i de manera fàcil, senzilla i gratuïta.

Commemoració del Servei Postal des de Camprodon a Prats de Molló.

El passat estiu es va commemorar la commemoració del servei postal entre aquestes dues poblacions. Per celebrar-ho es va preparar una caminada de Camprodon a Prats de Molló per l'antic pas que utilitzaven els treballadors per fer arribar les seves cartes. Arribats a Prats de Molló van visitar l'exposició "Les Mulets et la Poste" i, acte seguit, van fer un dinar de germanor.

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES

complements
bijuteria
regals

Carrer València, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40

Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant

els Roures

Avda. El Mariner, 34-36 • Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09 • 17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

Festa comiat Escola de la Colònia

Aquest juny passat, s'ha tancat l'escola de la Colònia Estabanell. Ha estat un moment dur per als alumnes que hi han passat durant la seva escolaritat, especialment les nenes dels últims cursos, que s'han estimat l'escola d'una manera especial, per la mestra, Montse Macias, que durant els darrers sis anys ha bolcat les seves il·lusions en el projecte de l'escola rural, per tots els mestres que han participat d'aquest projecte, per tots els habitants d'aquest lloc, que sovint participaven en les activitats que l'escola programava per tots ells, i per tothom en general.

Sempre sap greu tancar una escola, però quan l'escola en qüestió funciona i és un referent en educació, la cosa encara és pitjor. L'escola de la Colònia pertanyia a la Zer Vall del Ter, que és una zona escolar que disposa d'un bon projecte educatiu comú, i que té un molt bon equip de mestres per dur-lo a terme. Per altra part l'escola, recordem que estava molt ben equipada, quant a material de tot tipus, biblioteca, aparells, noves tecnologies; només algunes dades per il·lustrar-ho: cada alumna disposava d'un ordinador totes les hores lectives, ens comunicàvem amb la resta d'escoles de la Zer i de Catalunya a través de la webcam, disposàvem del nostre canó per a fer les projeccions necessàries, els e-mails tant anaven direcció a Finlàndia, Romania i França, companys de projecte Comenius, com per a tot Catalunya. La col·laboració dels pares en aquesta escola ha estat vital, hi han participat durament, tant en la preparació de les funcions teatrals, que més que teatre d'escola, semblava teatre realment de professionals, com portant xerrades de personatges importants, com en

qualsevol altre moment que se'ls demanava col·laboració. L'Ajuntament ha recolzat també sempre la petita escola, tant en la seva participació en el Consell Escolar de Zer, com econòmicament, com moralment. També cal dir que el tipus d'ensenyament totalment individualitzat, col·laboratiu i obert ha fet que cadascun dels alumnes hagi sortit de la Primària amb el màxim de les seves capacitats desenvolupades i amb uns nivells educatius altíssims, pocs freqüents en la resta de Catalunya.

Amb tot això podem dir sense cap mena de dubte que el nostre territori ha perdut una gran escola.

El darrer dia de l'escola de la Colònia es van organitzar un seguit d'activitats conjuntes:

- Cercavila amb els ninots de les cinc escoles de la Zer Vall del Ter
- Esmorzar patrocinat per galetes Birba. Es va oferir a tots els assistents una bosseta de galetes així com una beguda.

club
Golf
Camprodon

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. 972 13 01 25

Opinió • Camprodon • Opinió • Camprodon • Opinió • Camprodon

- Es va llegir un comunicat de tancament de l'escola les alumnes varen cantar cançons.
- Les alumnes de l'escola de la Colònia varen obsequiar a tots els seus companys amb un recordatori, imant de nevera amb la seva foto i la de l'escola.
- Festa de l'escuma patrocinada per l'ajuntament de Camprodon què va comptar amb l'assistència de l'Inspector Sr. Josep Comas i el representant de l'Ajuntament Sr. Marc Navarro

Al vespre: GRAN FUNCIO TEATRAL:
EL CORSARI DE L'ILLA DELS CONILLS de
Gabriel Janer Manila

- Amb l'assistència de tota la gent de la Colònia les alumnes varen representar l'obra esmentada, sota la direcció de dues mares, l'Anna i la Gea i la mestra, la Montse.
- Ball a càrrec de les alumnes
- Acte de comiat en el que varen participar pares, mestra i gent de la Colònia
- Pica-pica per a tothom ofert per l'escola i els pares.

El Catllarí de Rocabruna: un molí?

El dia va néixer netíssim i el cel, aquell cinc de l'agost passat, era d'un blau pur com és habitual en les nostres contrades. Eren les vuit del matí i en Fontanelles, en Melcior i jo ens trobàrem puntuals davant Can Torrens Vell, en el centre de Rocabruna. On anem avui? En Josep de les Fontanelles diu que està a la nostra disposició i que qualsevol racó de Rocabruna està ple de records i d'anècdotes que el temps i el despoblament de la Vall va oblidant. En la seva mirada blava i profunda es nota una certa tristor difícil d'escrutar. En Melcior proposa anar al Molí del Catllarí. Feia poques setmanes que en Fontanelles l'havia mostrat en una de les sortides que aquest dos amants de camins, cingleres i canyades havien fet per Rocabruna.

Comencem el nostre recorregut amb pas alegre i mentre contemplem algunes de les cases habitades actualment, en Josep va recordant la vida i alegria que hi havia en les cases dels seus records infantils. Totes les llars estaven poblades de dues i tres generacions que feien de Rocabruna un lloc de treball, de vida, alegre i acollidor. Ara només tenen vida en alguns moments de l'any i... algunes cases s'han convertit en pallisses o estan en runes i d'altres tan sols conserven quatre pedres per dir que abans també hi eren.

Hem deixat el trencall de la Masó i les Ferreres a la nostra esquerra i el de Can Janot a la dreta i passem pel costat de Can Simonet Baix, avui convertida en apartaments. Can Simonet Alt o Ca La Boira com un veí l'anomena, queda a la nostra esquerra i no es veu des de la carretera. Arribem a Ca la Sivina que està en obres i al seu costat hi ha les pedres tristes i solitàries del que era Can Xacó. A la Casilla hi torna a haver vida i a Can Tadeu l'alegria dels menuts omple la Vall. Deixem el camí que condueix cap a les runes del castell i prenem el camí de la Vila, on les poques vaques que no són a les muntanyes ens miren amb aquella mirada avorrida i lànguida, com dient "a on van aquests tres?", i nosaltres saludem en Josep i la Paquita que ja fa hores que treballen a l'hort i amb el bestiar. Alguns gossos ens borden d'enveja perquè voldrien venir amb nosaltres. On aneu? - pregunta la Paquita. -al Catllarí! Al molí del Catllarí. No hi ha estat mai. A Cal Fuster no hi ha ningú i a la seva esquerra, queda solitari el camí que ens condueix a l'Arneta. En Joan, infatigable treballador, ha enllestit el bestiar i té la feina ja ben organitzada. Fa molts anys que no ha estat en el Catllarí.

Baixem fins la Riera de Rocabruna, d'aigües

netes i generoses, que antigament era la força mitjà de molts molins, com el d'en Sorolla, avui restaurat i tancat. En Fontanelles ens explica l'activitat diària i constant d'aquest molí i com en Joan el Moliner treballava i ajudava tothom. Abans la gent s'ajudava molt i encara que no hi havia telèfon ni carreteres ni bons camins, quan algú passava per un mal moment, sempre trobava ajuda i companyia. Davant del Molí d'en Sorolla hi ha encara tres cases velles que avui són tancades.

Agafem el G.R.11, el vell camí pirinenc que va d'Ondarríbia al Cap de Creus, passant també per Rocabruna i Beget i el seguim després de creuar de nou la Riera de Rocabruna. Pugem pel sender que ens allunya de la Riera però només per poc tros. Caminant per l'estret sender trobem un altre corriol, quasi imperceptible per la majoria de caminants que recorren diàriament el GR 11 (però no per en Josep i en Melcior) i que baixa de nou fins un congost estret i solitari on la riera de Rocabruna forma una mena d'essa, on les aigües baixen amb força i alegria. Hem arribat a les ruïnes del Catllarí. En Josep ens diu que ell sempre ha sentit que el Catllarí era el molí de les Gasoveres i que antigament totes les cases grans solien tenir un molí per moldre el gra de la propietat. Les Gasoveres va deixar de ser habitable quan hi va haver una esclavissada i es va tenir por que la pròpia casa baixés. Llavors, tot va quedar abandonat.

Contemplant l'estructura del molí o del que en queda actualment ens preguntem si aquestes pedres tan ben treballades i col·locades en forma de carreus perfectament rectangulars, i l'arcada tan ben conservada en el mig de la gran sala és pròpia d'un molí o si és més adient d'una construc-

ció senyorial o fins i tot de caire religiós. Quin és l'origen real del Catllarí? Si despullem la paraula Catllarí veiem que pot provenir de Catllar, mot que venia a dir "senyor". Podria doncs ser el Catllarí algun tipus d'edificació relacionada amb el senyor del Castell de Rocabruna?

Sigui un molí o no, (possiblement durant molt anys aquesta construcció s'ha utilitzat com a molí després de l'abandonament del castell a finals del segle XVII o principis del XVIII) el tipus de construcció del Catllarí sembla també de tipus militar i no té les característiques d'una edificació particular, tret que sigui senyorial. Si mirem la seva situació, relacionada amb la del castell, ens adonem que l'edifici es troba situat en un estret amagat en la zona sud del castell i de difícil accés pel possible enemic provenint del nord. Aquesta mena de torre de control del congest era l'única porta o via d'accés al castell per la banda sud i, a més, podria ser la porta de sortida del castell en cas de fugida ràpida. Convé recordar que la porta del castell no estava situada en la cara nord del mateix sinó en una paret amagada a la vista del visitant del nord. Per altra banda la llegenda ens parla d'una comunicació entre el castell i la Riera de Rocabruna que servia per abastar-lo d'aigua. La mateixa llegenda ens diu que hi havia un conducte secret i amb una entrada amagada per afavorir el pas clandestí dels habitants del Castell.

La situació estratègica del Catllarí, el lloc tan amagat on es troba i el tipus de construcció i estil que encara perdura, ens donen ales per pensar que el Catllarí té un origen paral·lel al Castell de Rocabruna, és a dir, que data també del segle XI, i que possiblement ha tingut moltes funcions al llarg dels segles, per acabar esdevenint un molí dependent de Les Gasoveres, avui mig en runes i situada també en la cara sud del castell, entre aquest i el Catllarí.

Hem estat molta estona gaudint de la tranquil·litat i pau que emanaven d'aquestes pedres, de la remor de les aigües de la Riera, i hem tingut temps de parlar de molts temes. El temps passava i els records s'anaven acumulant.

Els pensaments i les preguntes sense resposta també, però els bons moments passats en la passejada i en la conversa ja formen part de les nostres vides. Quina sort tenim de viure en una Vall tan plena de vida, d'història i de persones amb passat i futur. Llàstima que les pedres, malgrat que ens inspiren moltes coses, no ens parlin.

Josep de les Fontelles
Joan Melcior
Gemma Masons
Fermí Bobi

972 74 08 71 - 629 03 15 82

En aquest espai, mirarem d'apropar-vos les noves tecnologies informant-vos de les coses que es fan en aquest sentit al nostre municipi: els cursos, la posada en marxa de nous serveis, les recomanacions, i tot allò que pugui ser del vostre interès en aquest camp. Tanmateix us convidem a participar d'aquest espai per fer-lo més gran amb les vostres recomanacions.

Podeu adreçar-nos les vostres propostes a informació@camprodon.cat.

Per estrenar aquest espai, els amics de Televall ens expliquen què és un telecentre i ens recomanen una pàgina web.

Els Telecentres i les tecnologies de la informació i la comunicació

Des de fa uns anys les **Noves Tecnologies de la Informació i la Comunicació (NTIC)** semblen fer-se imprescindibles en molts àmbits de les nostres vides: la feina, el lleure, la formació... Es parla des dels governs i entre els especialistes de la necessitat d'evitar la fractura digital o de la necessitat de l'alfabetització digital. Però què vol dir tot això?

Què són realment les NTIC i com ens poden ajudar? Intentarem resoldre aquestes dues qüestions.

Podem dir que les **NTIC** són aquelles noves solucions tecnològiques que han revolucionat les nostres formes de comunicar-nos i d'accedir a la informació. I si n'hi ha una que ha assolit una importància cabdal i de la qual tots hem sentit a parlar, si no la usem cada dia, aquesta és **INTERNET**. Però també hi podem comptar totes aquelles solucions tecnològiques que uti-

litzen els formats digitals i obren noves formes d'interactuar entre els espectadors i productors, fent que tots siguem actors de la comunicació (per exemple la televisió digital, TDT).

Què és un telecentre? Un telecentre és un espai obert a tothom que té per objectiu facilitar l'accés a les noves tecnologies. Les persones que s'hi apropen hi poden trobar ordinadors amb connexió a Internet, i també activitats de formació pensades per a diversos nivells (dels més bàsics als més avançats i professionals) i en diversos formats (tallers de curta durada, cursos més llargs o bé un assessorament individual i personalitzat). A Camprodon teniu el telecentre del pavelló **Llandrius**, que us ofereix tot això apostant especialment pel programari lliure en català.

Què més hi podem trobar en un telecentre?

Tot aquell equipament necessari per poder acce-

FREIXANET GESTIÓ, SL
ASSESSORAMENT I SERVEIS IMMOBILIARIS

Josep Busquets Sala

E-mail: josepbusquets@josepbusquets.e.telefonica.net

NIF. B-17730607
C/ València, 43
17867 Camprodon
Tel. 972 74 02 52
Fax 972 74 08 86

dir al món digital i de la informàtica: impressores, escàners, lectors de targetes de memòria... i és clar, les persones.

Qui són els usuaris dels telecentres? Totes aquelles persones que volen utilitzar per a les seves tasques quotidianes (feina, estudi i formació, lleure, informació...) les possibilitats d'Internet i la informàtica.

Què fan? Consulten el seu correu electrònic, redacten treballs per a l'escola, fan cerques a Internet (des d'una recepta de cuina a la compra d'un

bitllet d'avió), escolten música, miren vídeos... o bé estan senzillament familiaritzant-se amb la informàtica després de fer un curs.

Quins telecentres tenim? El telecentre Llandrius situat al pavelló que li dona nom; també hem de comptar amb la biblioteca que ofereix connexió a Internet com un servei més, i el recent inaugurat **PUNT TIC de la plaça d'Espanya** que compta amb tres ordinadors, i que ben aviat es dotaran d'impressora, projector, i punts aptes per a la videoconferència.

Cursos al telecentre Llandrius:

Durant aquest mes de novembre s'han realitzat dos cursos d'iniciació a l'ofimàtica i dos tallers. Encara queden tres tallers i nous cursos,

Informa-te'n a la nostra web: www.camprodon.cat o vine al pavelló Llandrius.

CAMPRODON

Els dimarts i dijous al
Telecentre Llandrius,
Ctra. de Molló, s/n
Tel. 629 210 872

pavellon@camprodon.cat

16 i 18 octubre Correu electrònic
6 i 8 novembre Retoca fotos digitals
20 i 22 novembre Marroga i cerca per internet
11 i 13 desembre Crea el teu Blog
15 i 17 gener Música en MP3
29 i 31 gener Fotòlegs i videoblogs

ELS TALLERS

COMUNICA'T, CORREU ELECTRÒNIC I XAT
Escriu i envia correus electrònics, fes servir la missatgeria instantània, comunica't per internet
Nivell bàsic (per a tothom, major de 12 anys)

RETOCA LES TEVES FOTOS
Retoca les teves fotos digitals i crea les teves pròpies imatges i cartells
Nivell avançat (necessari un nivell d'usuari PC avançat)

NAVEGANT I CERCANT PER INTERNET
Busques i no trobes? Cerca per internet allò que vols: feina, viatges, compres...
Nivell bàsic (per a tothom, major de 12 anys)

CREA EL TEU BLOG
Sigues tu el protagonista d'Internet, escriu el teu propi blog i comparteix les teves inquietuds.
Nivell bàsic (per a tothom, major de 12 anys)

CONVERTEIX LA TEVA MÚSICA A MP3
Conèixer els formats del so digital i la seva compressió, passa a MP3 els teus CDs.
Nivell avançat (necessari un nivell d'usuari PC avançat)

PENJA LES TEVES FOTOS I VÍDEOS A INTERNET
Videoblogs, fotòlegs i altres aventures digitals ens permeten avui dia ser protagonistes audiovisuals de la xarxa.
Nivell avançat (necessari un nivell d'usuari PC avançat)

4 hores (2 sessions de 2 hores)
Preu: 10 a 21 hores
Preu: 5 € per taller

Can JOANIC

HOSTAL
RESTAURANT
BAR

Carrer Bell Aire, 1
Tel.: 972 74 12 41
Mòbil: 689 500 302

17867 BEGET (Girona)

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

**ELECTRICITAT
COLLONI
ELECTRODOMÈSTICS**
50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

La pàgina web recomanada

<http://www.softcatala.org/>

de 10.000 visites diàries i 35.000 subscriptors i s'ha convertit en un punt de trobada per als usuaris interessats en el català a les noves tecnologies.

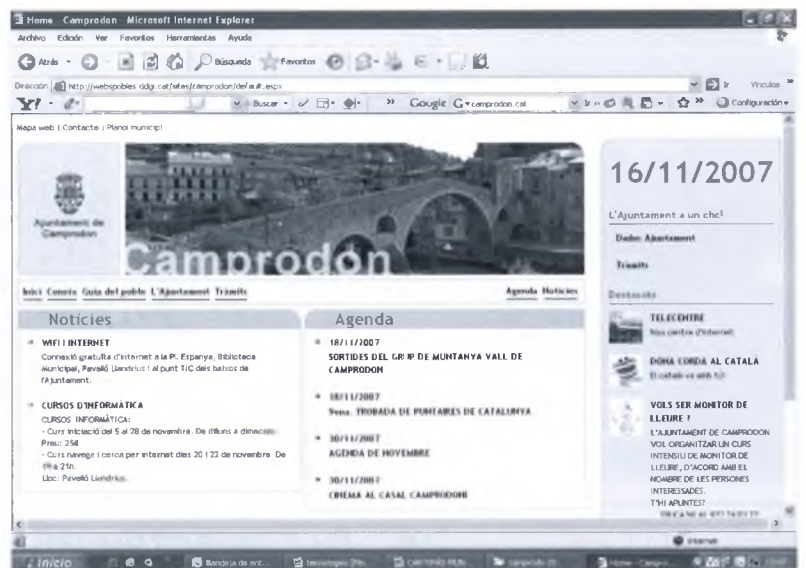
Softcatalà és una associació sense ànim de lucre, l'objectiu bàsic de la qual és fomentar l'ús del català a la informàtica, Internet i les noves tecnologies; l'associació està formada per estudiants, professionals i usuaris que abasten diversos camps: enginyers informàtics, filòlegs, dissenyadors i traductors, tots fan aquesta feina d'una manera desinteressada.

Van començar la seva activitat fa 10 anys, l'estiu del 1997, amb la traducció al català del conegut navegador de la casa Netscape, el Communicator 4.04; els seus projectes actualment en marxa comprenen la traducció de programes i cercadors tan populars i coneguts com: el navegador Mozilla Firefox, els programes d'ofimàtica d'OpenOffice, el cercador Google, el programa d'imatge digital Gimp o distribucions completes de GNU/Linux com Fedora.

Hem escollit aquesta primera recomanació perquè és un gran lloc web, que conté un directori on es troben classificats i es poden descarregar més de 150 programes traduïts al català, notícies i articles d'opinió i fòrums de suport on els usuaris poden interactuar entre ells per a resoldre els seus dubtes. Actualment té més

La teva pàgina:

S'està treballant per tal de disposar, el proper trimestre, d'una pàgina web al màxim de funcional i en la qual tots hi pugem participar, o bé realitzar consultes o gestions on line. Actualment a la web de l'ajuntament: www.camprodon.cat hi podeu consultar els cursos de formació que s'ofereixen al municipi, l'agenda d'actes i veure els mapes. També hi ha disponible el servei, a través de l'e-tram, que permet realitzar gestions on line: demanar hora, enviar instàncies, sol·licitar recollida de materials a domicili, etc... Passejat per la web i digà'ns que t'agradaria que hi hagués. La proposta més interessant tindrà premi!

Envia la teva proposta a:
informacio@camprodon.cat

En aquest apartat hi publicarem les vostres cartes o articles d'opinió. Per fer-nos-les arribar teniu diferents vies: per correu convencional, per fax, per mail, o bé particularment. Els escrits no poden sobrepassar el foli, hi ha de constar el nom i telèfon de l'autor, i es poden acompanyar de fotografies.

Podeu trametre els vostres escrits per carta a: Ajuntament de Camprodon, revista "El CampRodó" plaça Espanya nº1, 17867 de Camprodon (Girona). Per Fax al : 972.130.324. fent-hi constar la referència "Pel CampRodó". Per correu electrònic a l'adreça: informacio@camprodon.cat. O bé entregant un sobre a la recepció de l'Ajuntament, indicant que és per a la revista.

CAMPRODON, EL MILLOR RACÓ DEL MÓN

Abans d'arribar al món
Ja em passejaven per Camprodon.
Després de néixer, allà vaig anar
I vaig aprendre a caminar.

Ara gairebé tot el temps lliure
A Camprodon vaig a estiuejar,
Allà tenim una altra manera de viure:
Nedar, jugar i passejar.

L'hivern i la neu arriben plegats,
Guants i bufandes, nassos glaçats.
Els més esportistes van a esquiar
Però la guerra de boles no pot faltar.

Res del menjar encara no us he dit
Galetes, coques i el millor embotit.
Per a mi Camprodon, és el millor racó del món.

David Terns Freixes.

LES COSES AL SEU LLOC

L'onze de setembre, diada nacional de Catalunya, no és cap festa. És un dia de record i homenatge als defensors de la ciutat de Barcelona el 1714.

La nostra bandera, una de les més antigues d'Europa la formen quatre barres vermelles sobre fons daurat.

Res més. L'afegit d'un estel és impropï i no té cap sentit.

Llorenç Birba i Perramon.

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

C. Ventura

Consultors, SL Carrer Freixenet, 6, baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero
Economista

FISCAL

LABORAL

MERCANTIL

COMPTABILITAT

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Felça», 9
Telèfons: 972 74 12 30
972 74 12 31
17867 BEGET
(Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

Carmeta:

Ara que ja sabem que estàs feliç i sense limitacions, ara que ja sabem que ens pots sentir i ens escoltes, et volem dir unes quantes coses. Et volem dir el molt important que la teva vida ha estat per nosaltres. Tu ens has acompanyat sempre, quan vam ser capaços d'escoltar les primeres paraules, i sentir els primers olors ja eres al nostre costat. Somrient i petita, alegre i viva, cantant, estimant-nos, pregant, en mig del treball, salvant-nos de més d'un càstig, educant-nos quan calia.... La nostra infantesa, sense tu, hagués estat molt diferent. Gràcies Carmeta.

Coneixies a tota la nostra família, tots els Sedó o Conde eren part de la casa, part teva, i un a un els saludaves amb aquell somriure tan teu, tan alegre, sabies les seves vides, sabies tantes històries! De la guerra i de la pau, de les muntanyes i el mar. A mi em semblava que sabies totes les històries del món i, per això, havies d'escriure i recitar, i dibuixar i explicar... El teu interior era un jardí meravellós, sempre florit, sempre ben regat amb aquell amor que senties, que et feia forta i valenta però també, molt tendra. Tenir-te amb nosaltres, Carmeta, ha sigut un regal del cel i, és just que ara ens mostrem agraïts. Gràcies, Carmeta.

L'altre dia, parlant amb la Isabel, em deia que gairebé havies estat més amb nosaltres que amb

la teva família que tant estimaves... Què dir-li a la teva Isabel, i l'Anita i en Bernat sinó gràcies per haver-nos deixat seguir gaudint de tu quan ja et vas retirar a descansar per fi. Només vas fer-ho quan vas acabar la teva tasca entre nosaltres, acompanyant als nostres pares en el seu traspàs amb tot el seu cor. Vas voler tornar a les teves arrels per continuar fent el bé a la Residència- hospital del Camprodó de les teves entranyes, dels teus somnis de poeta... Vas retornar per ja no marxar mai més de les teves muntanyes i la seva gent. Aquí estaràs bé, Carmeta, Sant Antoni i tots els teus sants siguin amb tu que has sigut la seva gran amiga...

I no et volem dir adéu perquè sabem que no ens deixaràs, que t'alegraràs amb les nostres alegries i ploraràs amb les pobres tristesses, que ens ajudaràs juntament amb Sant Antoni a trobar les coses perdudes, que ens renyaràs una mica si fem una malifeta... Ara que ja gaudeixes del tot de l'amor de Déu que tan bé vas escampar per tot el teu voltant, continua cuidant-nos Carmeta, continua mostrant-nos el camí junt amb tots els nostres que ja són amb tu. Nosaltres, des del nostre record continuarem dient : Gràcies, Carmeta.

Glòria Sedó.

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

**Restaurant
LA MURALLA**

Especialitats en peix

Tel. 972 74 09 00

Cafè-Bar

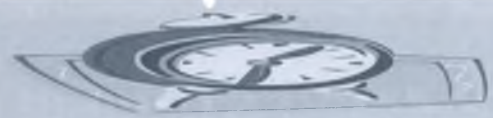
Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

Sudoku

La solució la trobareu al proper número de la revista

	6	4		5	1		2	3
7		3	8	4		6	9	
	9	2	7					
1	5	9			6	8	4	7
	7			9	4			2
		6						1
6	2		3			4	5	
			6				1	
9		1	4	8	5			6

La Vall

joieria , rellotgeria i objectes de regal.

C/Monestir n°21Camprodon.(Girona).

E-mail:joieria_lavall@hotmail.com

Lena Lombardi

SEYART Joies de vidre

Sopa de lletres

Carrers de Camprodon amb nom de personatges il·lustres. N'HI HA 10.
(La solució la trobareu al proper número de la revista).

P	O	R	T	G	H	U	N	K	D	C	U	J	S	E	C	I	O	G	B	L
E	F	A	R	A	B	R	A	B	R	E	R	R	E	F	O	J	O	N	L	P
I	E	C	U	I	M	L	O	N	J	F	H	I	C	A	R	O	T	R	U	A
S	I	D	O	C	T	O	R	R	O	B	E	R	T	F	L	A	R	D	I	S
A	J	V	U	D	E	X	G	I	A	O	J	V	U	I	A	N	S	G	S	C
A	L	O	U	G	F	R	B	N	N	M	I	O	F	E	S	M	N	F	J	R
C	K	I	J	O	A	O	U	I	M	C	L	A	R	E	T	A	O	P	O	D
A	R	U	I	N	V	V	N	J	A	O	P	U	G	D	S	R	S	E	V	U
L	E	X	V	G	U	T	M	K	N	D	T	R	A	I	T	A	E	R	E	G
B	J	O	S	E	P	M	O	R	E	R	L	P	C	T	E	G	T	I	R	A
E	P	B	C	T	R	A	E	I	N	G	R	A	H	Ç	K	A	G	R	X	V
N	P	L	Y	R	F	A	E	C	U	T	S	L	O	F	R	L	D	E	B	O
I	P	G	H	A	O	L	M	E	U	A	P	G	F	R	I	L	O	M	G	R
Z	R	E	C	A	F	R	U	N	B	G	J	E	A	P	K	V	Ç	T	R	A
E	D	Q	V	X	N	I	Y	O	T	G	A	E	U	L	O	N	M	B	T	F
O	S	S	A	S	A	C	E	R	T	A	U	C	P	E	S	O	J	R	E	I

Centre de Fisioteràpia

Hores convingudes

C. Monestir, 21 Baixos
Camprodon (Girona)
Tel.i fax:972 13 06 68
fisiolavall@hotmail.com

La teva fotografia tindrà un obsequi

Envia'ns la fotografia que m'és t'agradi amb el títol que vulguis i si és publicada rebràs un obsequi.

Les trameses poden fer-se per mail: informació@camprodon.cat, correu convencional: el Camp Rodó, plaça Espanya 1, 17867 Camprodon, o personalment a l'Ajuntament.

Les primeres són del nostre fotògraf particular, en Boi:

"Pastant al tancat"

"vistes al nord de Camprodon"

**T'agradaria formar part de la nostra BOSSA
DE VOLUNTARIS?
VOLUNTARIS X CAMPRODON**

*Fes-te VOLUNTARI.
Col·labora en les activitats proposades per
les Entitats.
Ajudem-nos, la Unió fa la Força!*

Apunta-t'hi: 972 740 372 - (Sílvia o Núria)

Afers exteriors particulars

A casa, la primera que va marxar per estudiar a fora va ser la tia Elvira. Estudiava a Barcelona i hi va fer carrera de bibliotecària. L'Elvira és la germana del meu pare i la primera representant de la nostra família fora del terme municipal i emocional de Camprodon.

A la seva època, en plena dictadura, no era gens fàcil que una noia de poble anés a la capital a estudiar. No tothom s'ho podia permetre. La percepció de les distàncies era més llarga que no pas avui i, per no haver-hi, no hi havia ni autocar directe a Barcelona i, en canvi, molts revolts a les carreteres.

La nostra generació ja ha estat diferent. La meva germana va estudiar a Vic i jo vaig agafar el primer autocar per marxar del poble entre setmana quan només tenia 10 anys. M'he passat la infantesa i la joventut tornant el divendres amb l'autocar de les 8 del vespre. A l'escola em deien que no era d'allà, era evident: hi era en règim d'internat setmanal juntament amb una cinquantena de forasters més; i la colla d'aquí, quan volien ser cruels, em deien que tampoc era dels seus, perquè desconeixia els lligams que s'havien anat travant entre setmana.

El primer símptoma d'íntima maduresa va ser en adonar-me que ningú no tenia dret a dir-me d'on era. Jo havia decidit ser de Camprodon i, amb aquest gest, em vaig fer gran. Des d'aleshores, sigui on sigui, faci el que faci, estigui amb qui estigui, sóc de Camprodon. I això em diferencia de la resta. Tothom amb qui em relaciono sap que sóc d'aquest poble: "Un petit village à côté de la frontière", dic als amos de l'empresa francesa per a la qual treballo. "A small village next to the French border", explico quan em demanen on és aquell petit poble del qual sempre parlo i que fa les millors galetes del món, que té forma d'i grega i dos rius d'aigües transparents que just es barregen al bell mig de la població. Reconec que a orelles forasteres puc arribar a fer-me pesat.

Des d'aleshores m'he autoatorgat, i perdoneu-me l'atreviment i la gosadia, un càrrec vitalici –sense sou, evidentment– en el Ministeri d'Afers Estrangers del poble de Camprodon. Un càrrec que no té res a veure amb el govern que hi hagi. Tant si són els meus com si són els altres exerceixo de camprodoní a l'estranger. I l'estranger comença a les Rocasses. Un càrrec diplomàtic que no arriba a ambaixador –déu m'en guardi– però que equivaldria a una mena d'Agregat Cultural.

I exerceixo el càrrec amb vocació i interès. I sempre que puc canto les excel·lències del poble, del clima, de les aigües, de la gent... Amb el temps, m'he adonat que, com jo, molta de la gent de la meva generació que va marxar per estudiar i que s'ha escampat pel món, té la mateixa actitud. Probablement no haurem aportat gaire riquesa directa als comerciants del poble. Estem convençuts (almenys joestic convençut) que als hotels no hi ha més gent perquè anem pregonant als coneguts que pugin a passar uns dies; ni que les botigues i els restaurants vinguin més per la propaganda boca-orella que puguem generar. Evidentment que no. Però estem orgullosos de dir que som d'aquí i ens n'omplim la boca.

Una última cosa, crec que la gent que es troba en les mateixes circumstàncies que la meva no pretén ni pretenem que els camprodonins que viviu al poble ens ho hagueu d'agrair. Mai no ens heu demanat que ho fem i, per tant, no n'esperem les gràcies. Només volem el que tenim: la gran riquesa de poder dir al món que som d'aquí encara que no hi siguem mai. Amb això en tenim prou, almenys, jo en tinc més que de sobres.

Oriol Molas
Agregat cultural de Camprodon

Aires d'Hivern
Freeride – Freestyle

- Telemark
- Snowboard
- Esquí
- Skate

C/ Pere Rovira, 8
 Sant Joan de les Abadesses
 Tel. 972 72 01 32

rellotgeria Casademunt

Joies amb or, plata i acer.
 Rellotges, articles de regal,
 marroquineria, ...

**Visiti'ns sense compromís, el
 sorprendrem!!!**

Petrocat
Una Companyia plena d'energia

**CENTRE DISTRIBUCIÓ
 RIPOLLÈS**

972 72.00.56

972 74.12.07

SERVEI DE GASOIL A DOMICILI

*Us desitgem
Bones Festes!*

Tot per a les nits màgiques...

ESCLAT

dóna més

C. Freixenet, 48 ☎ 972 130053 - CAMPRODON